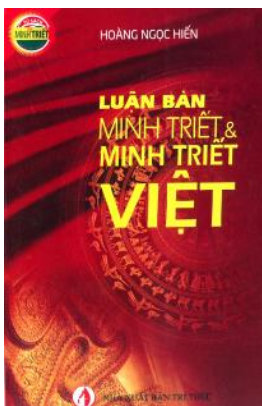

Lê Việt Thường

PHÊ BÌNH LUẬN BÀN MINH TRIẾT & MINH TRIẾT VIỆT

(Bài Hai Mươi)

THỦ THUẬT “NÓI MỘT ĐẢNG, LÀM MỘT NẾO” CỦA HỒ CHÍ MINH & CSVN

Đến đây, chúng tôi xin được trở lại với đề tài chính của loạt khảo luận này nhằm PHÊ BÌNH cuốn sách “Luận Bàn Minh Triết & Minh Triết Việt” của Hoàng Ngọc Hiến.

HNH viết tiếp: “Tư tưởng Độc lập – Tự do – Hạnh phúc” được đề xướng từ “thuở ban đầu dân quốc” và sau một nửa thế kỷ giữ nước, dựng nước, trước sự khủng hoảng của lý thuyết về chủ nghĩa xã hội, để xác định cho chúng ta một quan niệm hiện thực và nhân văn về chế độ xã hội mới, dường như không có con đường nào khác là trở về với tư tưởng vĩ đại này”. (LVT viết chữ nghiêng và tô đậm) (1)

Quả đúng như HNH vừa phát biểu ở trên rằng không còn gì Lớn Lao Vĩ ĐAI hơn “Tư tưởng “Độc lập – Tự do – Hạnh phúc” của Hồ Chí Minh, nhưng điều đáng tiếc ở đây là lớn lao Vĩ ĐAI KHÔNG phải trên bình diện Tư Tưởng, Lý Thuyết tự thân, mà là ở khía cạnh BÁNH VẼ mà Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã và đang cho dân tộc VN “ăn” trong suốt khoảng 70 năm vừa qua. Nghĩa là khó có sự DỐI TRÁ nào lớn hơn, tinh vi, thâm hiểm hơn âm mưu LUÔNG GẠT của HCM và đảng CSVN đối với nhân dân VN trong thời kỳ Lịch Sử vừa qua.. Đến nỗi vào tận thời điểm hôm nay,

Lịch sử bước qua thiên niên kỷ thứ ba đã 14 năm nay rồi , mà, bất chấp những bằng chứng tài liệu Lịch Sử “*tràn ngập*” trên Internet chứng minh rằng âm mưu **BÁN NƯỚC** của HCM và đảng CSVN là có **NGAY TỪ ĐẦU** , chứ **KHÔNG** cần phải đợi tới khi có Văn Thư của Phạm Văn Đồng vào năm 1958 hay Thỏa Thuận Thành Đô của CSVN với Trung Cộng vào năm 1990, mới xuất hiện “hiện tượng” nêu trên, cũng như bất chấp lời tuyên bố thẳng thừng của “*tên*” Tổng Bí Thư đảng CSVN Lê Duẩn : “**Ta đánh miền Nam là đánh cho Liên Xô và Trung Cộng**”, những kẻ như *tay* đàn em “*cò môi*” của NGK và Thông Luận mới đây (lẽ dĩ nhiên lặp lại các lời của “*lãnh tụ*” NGK trước đây), đưa ra một câu tuyên bố “*xanh dờn*” như sau;

“Đảng công sản Việt Nam vốn dĩ không hề có viễn kiến gì nhưng ít ra trước đây họ còn có tinh thần dân tộc “ ???!!! (2) (LVT viết chữ nghiêng và tô đậm).

Xin được hỏi đương sự phải hiểu “trước đây” là khi nào vậy ?!

Với tình thế hiện nay khi mà mọi chuyện liên quan đến vấn đề Việt Nam đã bắt đầu dần dần sáng tỏ, có lẽ **KHÔNG** có lời tuyên bố nào **NGU NGO** hơn câu phát biểu nêu trên. Hoặc ngược lại, đó có thể là một **MÀN KỊCH** được diễn xuất một cách **tinh vi, tài tình** nhằm che dấu đằng sau âm mưu **THỎA HIỆP** của Nguyễn Gia Kiểng & Thông Luận với đảng CSVN chẳng ???!!!

Tình trạng này cũng **TƯƠNG TỰ** trường hợp các *tay* **VĂN NÔ** như Hoàng Ngọc Hiến hoặc các *tay* cán bộ văn hóa CSVN **trá hình** được gọi là **PHẢN TỈNH Cuối** trong và ngoài nước, cố tình “*nhôi nhét*” trong đầu óc quần chúng “*huyền thoại*” về cái gọi là một thời kỳ “*lý tưởng*” ???!!! lúc ban đầu của đảng CSVN với Hồ Chí Minh và các *tay* đảng viên kỳ cựu nhằm biện minh, bào chữa cho thành phần lãnh đạo của đảng CSVN, tức những “**ông chủ**” thực sự của bọn họ.

Lý do của nhận xét được đưa ra ở trên là vì điều này **HOÀN TOÀN TRÁI NGƯỢC VỚI SỰ THẬT LỊCH SỬ** và phải chăng đây là **MÀN KỊCH Cuối Mùa** của các “*tay*” Dân Chủ và Phản Tỉnh **CUỐI** ở trong và ngoài nước ???!!!

Một Nguyễn Tấn Dũng chẳng hạn, hiện nay đang “*quay cuồng*” với những câu tuyên bố “*re tiền*” nhằm LUÔNG GẠT quần chúng , nhưng nếu xét một cách thấu đáo, thì đây cũng chỉ là một nỗ lực nhằm BẮT CHUỐC “Bác Hồ” của y mà thôi, qua chiến thuật “*nói một đằng làm một nẻo*” nhằm “Câu Giò” cũng như tiếp tục PHỈNH GẠT người Dân VN . Tức đó cũng chỉ là “bốn cũ “ của Hồ Chí Minh mà Nguyễn Tấn Dũng” soạn lại” cho tình thế mới chứ có gì mới mẻ đâu” ?!

Tóm lại, Âm Mưu **BÁN NƯỚC** của Hồ Chí Minh và đảng CSVN như đã đề cập ở trên, có **NGAY TỪ ĐẦU**, như vô số tài liệu hiện nay cho thấy, *chứ có bao giờ bọn họ thực sự có tinh thần dân tộc đâu, như tay đàn em cò mồi của NGK tuyên bố ẤU!*

Những gì Hồ Chí Minh và đảng CSVN tuyên bố về cái gọi là “*lòng yêu nước*” “*tình tự dân tộc*” trước sau cùng chỉ là **CHIÊU BÀI** , *tuyên truyền láo khoét*, nằm trong âm mưu, sách lược áp dụng một cách đều đặn và hệ thống, tùy theo nhu cầu của tình thế, chiến thuật “*nói một đằng làm một nẻo*” .

Đó cũng là lý do nhà văn gốc Pháp Jean Lacouture cùng với nhiều quan sát viên quốc tế khác “*khen*” Hồ Chí Minh là một tay “*Kịch Sĩ Tài Ba*”. Về phương diện này, Nguyễn Tấn Dũng hiện nay tỏ ra là **CHÂN TRUYỀN** của “lãnh tụ” Hồ Chí Minh vậy!

Chưa hết, tay đàn em cò mồi trong một bài viết gần đây, thay mặt Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận, còn tuyên bố một cách “*vung vít*” như sau:

“Là một tổ chức chính trị dân chủ đối lập của người Việt Nam, chúng tôi xin được đưa ra những giải pháp để giải quyết vấn đề nợ công cũng như sự an toàn của Quỹ Hưu trí để người dân Việt Nam tham khảo và đánh giá như sau.....”(3)

Câu phát biểu nêu trên chứng tỏ Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận vẫn còn “nuôi” nhiều ẢO TUỞNG, cũng như hoàn toàn KHÔNG NẮM VỮNG VẤN ĐỀ!

Thật vậy, bọn họ vẫn chưa hiểu rằng “Bài Toán” VN KHÔNG phải là một vấn đề thuần túy Chuyên Môn, mà trước hết liên quan đến lãnh vực Chính Trị và cao hơn nữa VĂN HÓA.

Điều mà đảng CSVN **THIỆU** hiện nay **KHÔNG** hẳn là những Chuyên Gia về Kinh Tế (nhất là các đề nghị về cái gọi là “Giải Pháp” được đưa ra, đến từ Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận, một nhóm nổi tiếng là gồm toàn những tay với loại kiến thức rất là “*lor to mor*” trong lãnh vực Kinh Tế cũng như trong các lãnh vực khác).

Bọn họ vẫn không hiểu rằng điều mà đảng CSVN thực sự CẦN là cái ĐẢM LƯỢC về mặt Chính Trị cho một cuộc CẢI TỔ Toàn Diện đến từ những con người tương đối THẬT và SẠCH.

Do Lịch Sử của khoảng 70 năm cầm quyền của đảng CSVN vì hoàn toàn **NÔ LỆ** cho một Ý Thức Hệ NGOẠI LAI Phi Nhân và Tàn Ác nhất Lịch Sử Nhân Loại là lý thuyết MÁC-XÍT, và với chủ trương **TAM VÔ**, đảng CSVN đã tìm cách **XÓA SẠCH** những Truyền Thống Văn Hóa *lâu đời* của Dân Tộc VIỆT, những Giá Trị *cao đẹp* về NHÂN CHỦ-THÁI HÒA-TÂM LINH của Việt Nho vẫn còn hoàn toàn thích hợp với trình độ *cao nhất* trong Bảng Giá Trị Nhân Văn của Nhân Loại hôm nay.

Chính Bầu Khí Văn Hóa Nhân Bản cao đẹp nêu trên đã từng **HUN ĐÚC** không biết bao nhiêu “*Trai Hùng Gái Đằm*” **Anh Hùng Liệt Nữ**, bất chấp những hiểm nguy, khó khăn không kể xiết suốt dòng Lịch Sử nhiều ngàn năm của Dân Tộc, mà cho đến gần đây, vẫn Giữ được mảnh Giang Sơn Gấm Vóc mà Tổ Tiên VIỆT trời trăng lại, trước các âm mưu hiểm độc của Ngoại Bang

Tuy nhiên, do lỗi lầm *Chí Tử* của Hồ Chí Minh và đảng CSVN “*rước voi Công Sản Quốc Tế về dày mỡ mã của Tổ Tiên Lạc Việt*”, đưa tới hiện tượng dưới chế độ XHCN, *Luân Thường Đạo Lý bị nghiêng ngã* mà hậu quả là tình trạng GIAN THAM,

DỐI TRÁ , LỪA ĐẢO hiện diện khắp mọi nơi trong xã hội CSVN hôm nay.

Trong tình thế cực kỳ Nguy Nan hiện nay của Đất Nước đến từ tình trạng “*thù trong giặc ngoài*”, chúng ta Cầu Mong nhờ **HỒN THIÊNG SÔNG NÚI** hiển linh, xuất hiện một NGƯỜI ÁO VẢI từ trong lòng Nhân Dân nhằm GIÚP thực hiện một cuộc Cách Mạng Tư Duy TOÀN TRIỆT, từ đó mới hy vọng có được những con người tương đối THẬT và SẠCH nhằm tiến hành một cuộc **CẢI TỔ Toàn Diện** xã hội Việt Nam hôm nay như vừa đề cập ở trên.

Còn về các đám Dân Chủ, Phản Tinh CUỐI trong và ngoài nước với những âm mưu tính toán *linh tinh, li ti, vụn vặt nhỏ nhen* cho những quyền lợi cá nhân, bè phái của bọn họ, như trường hợp Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận chẳng hạn, riêng với một chút lý lịch cá nhân thôi mà còn tìm cách DỐI TRÁ LƯỜNG GAT người khác , *thì thử hỏi Nhân Dân VN trông chờ được gì từ hạng người “Cơ Hội Chủ Nghĩa” loại này đối với những việc còn **hệ trong gấp trăm gấp ngàn lần ???!!***

Nhân tiện có một tay “*Viết Lách*” đây tai tiếng ở Hải Ngoại trong mấy chục năm vừa qua với lập trường “*Hai Ba Hàng*”, cũng là loại trí thức “Nửa Vời” như NGK, tức vốn kiến thức Văn Hóa của *tay* này, nhất là phần liên quan đến Nho Giáo và Viễn Đông có từ thời Thực Dân-Thuộc Địa mà **KHÔNG** được **Cập Nhật** , do đó những lập luận của đương sự cũng cổ lỗ sĩ như nhiều kẻ khác trong trường hợp tương tự chẳng hạn cho rằng “*Vấn đề ...là trong suốt 2000 năm lịch sử, cha ông chúng ta vẫn không “thoát Trung” được cả về văn hóa lẫn chính trị. Liệu rồi sau khi Đảng Công sản Việt Nam ra đi, Việt Nam có thể “thoát Trung” hay không?(4)*

Tức lập luận nêu trên được đặt trên tiền đề cố hữu rằng Nho Giáo là của riêng người Tàu vì đương sự căn cứ trên Lịch Sử Viễn Đông từ thời Tần Hán (*khoảng 2000 năm*) ,ngay nếu lên xa hơn một chút nữa đến thời Hoàng Đế thì cũng chỉ khoảng chưa đầy 5000 năm sau cả

Họ Hồng Bàng của Việt Tộc mà không hay biết chút gì về những khám phá gần đây liên quan đến khoảng thời gian trước đó !!!

CỔ LỖ SĨ LÀ PHẢI! Vì khoảng thời gian trước đó mới thật sự QUAN TRỌNG, XÁC ĐỊNH rằng :**Ai là Chủ Nhân ĐÀU TIÊN của cả Nho Giáo lẫn nước Tàu.**

Thật vậy, ít nhất từ nửa thế kỷ nay, một loạt khám phá của giới Học Giả Quốc Tế, đi từ tính chất LÂU ĐỜI của nền Văn Minh Nông Nghiệp của Sắc Dân HÒA BÌNH của Ts Wilhelm G. Solheim II qua “*Địa Đàng tại Phương Đông*” của Bs Stephen Oppenheimer là người chủ trương Văn Minh Nhân Loại bắt nguồn từ Đông Nam Á , hay các khám phá về địa bàn của LÚA NƯỚC bên miền Viễn Đông nằm ở miền Nam Trung Hoa và vùng Đông Nam Á, hoặc qua sự kiện là các CỔ VẬT ở đất VIỆT được xếp đặt theo Bộ Số 2-3-5 là nguồn gốc của các thuyết Âm-Dương (2), Tam Tài (3), Ngũ Hành (5) của Dịch Lý .vv. đến nội dung NHÂN QUYỀN của bộ Luật Hồng Đức (1470-1497) đi trước “*Bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền*” của liên Hiệp Quốc (1948) khoảng 5 thế kỷ, hoặc qua khám phá của chúng tôi gần đây về tính chất LÂU ĐỜI của THỂ CHẾ Làng Xã VIỆT rất Tương Tự với Thế Chế DÂN CHỦ Ngày Nay.

Ngoài ra, ngay các Học Giả TRUNG QUỐC, cách đây 16 năm , trong tờ ‘BEIJING REVIEW’, một trong những ‘*tiếng nói*’ chính thức của nhà cầm quyền Trung Hoa, trong số ngày 23-29/03/1998, ở phần «*Culture and Science*» (tr.31), trước những bằng chứng không thể chối cãi được của KHOA HỌC ngày nay, đã phải đi đến việc phủ nhận quan điểm Lịch Sử 5000 năm của Sử gia Tư Mã Thiên để thay thế bằng chủ trương của giới Học Giả QUỐC TẾ về Lịch Sử 10,000 năm lập quốc Trung Hoa với sự đóng góp Nền Tảng của các bộ tộc BÁCH VIỆT trong một xã hội mà họ gọi là *Đa Văn Hóa* được thành hình vào thời kỳ này. (5)

Tóm lại, nếu căn cứ trên các thành quả ngoạn mục gần đây vừa đề cập ở trên của Khoa Học tân tiến qua các khám phá mới mẻ nhất của giới Học Giả Quốc Tế về CHỦ QUYỀN lâu đời (trên 10.000 năm trước đây) của Tổ Tiên Lạc Việt trên cả Nho Giáo lẫn nước Tàu,

thì tại sao chúng ta cần phải “Thoát Nho”, tức “Thoát Trung” về phương diện VĂN HÓA như tay PHIA SỬ Chuyên Nghiệp vừa đề cập ở trên.

Đúng là một lũ VONG NÔ, MẤT GỐC PHẢN BỘI Quê Hương Dân Tộc!!!

Điều oái ăm ở đây là trong khi đương sự đề cập đến cái gọi là “*Văn Hóa Quý Lạ*” mà vì bản thân đi **BÁN RẺ** Lương Tâm cho mục tiêu Lợi Lộc với quá khứ “*viết lách*” đầy tai tiếng, do đó đã và đang **QUỖ LAY** trước các **THẾ LỰC** Ngoại Bang, **THỰC DÂN** rồi **CỘNG SẢN !!!**

Điều oái ăm kế tiếp là *tay* này thường chê trách những người khác (có lẽ vì họ viết bài không vừa ý của mình) là “Phia Sứ”, trong khi bản thân đương sự thì PHIA SỬ không ai bằng !!!

Về mặt lý lịch, vừa “*chân ướt chân ráo*” tới xứ Cờ Hoa, đương sự đã bắt đầu những hành vi có tính cách “Tráo Trở” kiểu “*Hai Ba Màng*”, cũng như Phản Trắc đối với Chính Nghĩa của những Ty Nạn CSVN, mà với thời gian trôi qua trên mấy thập niên, hồ sơ liên hệ của đương sự đã trở thành “dày cộm” hiện còn nằm trong các blogs, webs, diễn đàn của Cộng Đồng Người Việt Tự Do Hải Ngoại.

Ngoài ra, *tay* này vì như đã nói ở trên, không cập nhật vốn kiến thức của mình nên đề cập đến những điều cổ lỗ sĩ khác như chẳng hạn trích dẫn, với ý ngầm gán cho Khổng Tử và Nho Giáo câu văn sau đây “*Trong nền văn hóa quý lạ ấy, chỉ có kẻ trên đúng. Chỉ có vua đúng. Vua bảo chết là phải chết. Cha bảo chết thì con phải chết.*” mà đương sự hoàn toàn không biết Nguồn Gốc của 2 câu chữ Nho liên hệ “*Quân xử thân tử, thân bất tử, bất trung*” “*Phụ xử tử vong, tử bất vong, bất hiếu*” mà phần trích dẫn đã “*diễn nôm*” ở trên !

Thật vậy, nếu đương sự nghiên cứu một cách đàng hoàng thấu đáo hơn thì sẽ thấy rằng hai câu trên là của “*Thái Tử Phòng Tô, con Tàn Thủy Hoàng, trả lời Mông Điềm khi vị Tướng này can Phòng Tô đừng chết ngay vì nghi là Sắc Lệnh do đám Triệu Cao, cận thần của Tàn Thủy Hoàng giả mạo để bức tử Phòng Tô. Cho nên hai câu trên cũng không “ăn nhằm” gì đến Khổng Tử và Nho Giáo cả!* (7)

Ngoài ra, dưới nhan đề “Quang Trung cũng dùng “văn hóa quỳ lạy“, có lẽ để xứng đáng với danh hiệu **“Phia Sĩ” chuyên nghiệp**, đương sự **PHIA** một cách trắng trợn như sau về Vua Quang Trung:

“Sau khi thắng quân Thanh, Nguyễn Huệ bảo Ngô Thì Nhiệm viết tờ biểu dâng lên Vua Thanh. Tờ biểu cũng bi thảm không thua gì tờ biểu của Lê Lợi:

“Ngày mồng 5 tháng Giêng năm nay, lúc mới đến, tôi mong gặp Tôn Sĩ Nghị để hỏi xem việc dùng binh có phải là thực do Đại Hoàng Đế không. Nhưng Sĩ Nghị tự đón đánh, rồi bị đầy tớ của tôi đánh bại, quân sĩ giày xéo lên nhau mà chết không biết bao nhiêu mà kể. Những quân hiệu bị bắt còn hơn 800 người, tôi đã cấp cho ăn mặc và cho ở riêng một chỗ.

“Nếu tình hình trên không được bày tỏ, Thiên triều không khoan dung, muốn động binh chinh chiến, thì nước nhỏ không được thờ nước lớn, tôi cũng đành nhờ trời mà thôi”.

Nguyễn Huệ đã cho người đưa vàng bạc qua đút lót cho quan nội các Phúc Khang An và quan làm chủ trương của triều đình nhà Thanh là Hà Thân nhờ tâu giúp, rồi sai người cháu là Nguyễn Quang Hiến và quan Vũ Huy Tấn đem đồ cống phẩm sang Yên Kinh vào châu vua nhà Thanh và dâng biểu xin phong. ***Vua nhà Thanh bèn sai sứ sang phong cho vua Quang Trung làm An Nam Quốc Vương, và giáng chỉ cho Quang Trung qua châu.***

Vua Quang Trung phải chọn một người hình dung giống mình, tên là Phạm Công Trị trá làm quốc vương, rồi sai Ngô Văn Sở, Đặng Văn Chân, Phan Huy Ích, Võ Huy Tấn đưa sang Yên Kinh, vào châu Càn Long. Ngoài những phẩm vật phải đem cống, vua Quang Trung lại đem cống thêm đôi tượng đực, vua Càn Long tưởng Phạm Công Trị là Nguyễn Quang Trung thật, cho vào làm lễ ôm gối, như là tình cha con...”(7)

Sở dĩ chúng tôi cho đương sự là **PHIA SỬ** ở đây là vì khi có dịp đọc những nhà Nghiên Cứu đứng đắn và nổi tiếng thì **BÀU KHÍ** mà các Vị này mô tả giai đoạn Lịch Sử quan trọng này liên quan đến Vua Quang Trung, hoàn toàn **NGƯỢC HẢN** với Bầu Khí mà tay **“Phia**

Sử chuyên nghiệp” của chúng ta có tình **DỤNG ĐÚNG LÊN** qua câu văn sau đây:

“Sau khi thắng quân Thanh, Nguyễn Huệ bảo Ngô Thì Nhiệm viết tờ biểu dâng lên Vua Thanh. Tờ biểu cũng bi thảm không thua gì tờ biểu của Lê Lợi”

CÓ THẬT NHƯ VẬY HAY KHÔNG ???!!

Chúng tôi xin được trích dẫn dưới đây nội dung bài viết của hai nhà Nghiên Cứu đứng đầu . Người thứ nhất là một PGS trong nước Ts Tạ Ngọc Liễn trong bài viết : [“*Thanh Thực Lục*” & *Giá Trị Sử Liệu về Quan Hệ nhà Thanh & nhà Tây Sơn*](#)

Tác giả viết:” *Lịch sử bang giao giữa đời Càn Long nhà Thanh và nhà Tây Sơn có thể nói là hết sức thú vị. Nếu như về quân sự, trong cuộc chiến tranh xâm lược Việt Nam do chính Càn Long theo dõi chỉ đạo chặt chẽ, đã bị Quang Trung nhanh chóng đánh bại, giành thắng lợi oanh liệt, **thì sau chiến tranh, trong bang giao hai nước, nhà Tây Sơn cũng đạt được thành tích nổi trội ở thế mạnh, khiến Càn Long phải nể trọng, thậm chí còn bị Tây Sơn lấn lướt**” (LVT tô đậm & nhấn mạnh ở đây và phần sau)*

Hoặc : “*Cuộc chiến tranh giữa nhà Thanh và nhà Tây Sơn kết thúc bằng chiến thắng lớn của Tây Sơn. Bị thất bại nặng nề, song nhà Thanh không dám phát động tiếp một cuộc chiến để báo thù **và đã phải chấp nhận thiết lập quan hệ bang giao hòa hiếu với Tây Sơn.**”*

Và: “Đề “khởi động” cho vấn đề thứ nhất, Quảng Tây Tả giang binh bị đạo Thang Hùng Nghiệp viết thư cho Tây Sơn, gợi ý vua Quang Trung nên viết biểu “cầu phong” gửi lên Càn Long. **Thay lời Quang Trung, Ngô Thì Nhậm đã soạn bức *Trần tình biểu* với lời lẽ mạnh mẽ, danh thép, thể hiện tinh thần bất khuất:** “Đốc bộ đường Tôn Sĩ Nghị là đại thần ở biên giới đáng lẽ phải tra xét kỹ, tìm nguyên do vì sao Duy Kỳ bỏ nước và vì sao tôi phải đem quân vào, rồi tâu rõ lên Đại hoàng đế, chờ ngài phân xử... Thế mà vì nghe theo lời người đến trước, Nghị xé biểu chương của tôi ném xuống đất, rồi truyền hịch khắp trong nước, mượn tiếng khôi phục nhà Lê... Nghị điều

binh qua cửa ải, chực “nhỏ cỏ, nhỏ cả rễ”, chém giết bừa bãi để hả dạ tham tàn. Tôi ở tít tận chân trời xa xôi, chẳng biết việc đó là do Đại hoàng đế sai khiến hay là tự kẻ bày tôi nơi biên giới trá mệnh để cầu công?...” và “Ngày hôm ấy, quân Sĩ Nghị xông ra đánh trước, vừa mới giao phong đã vỡ chạy tán loạn, thấy chết chông chát lên nhau, đầy đồng, nghẽn sông...” (Bang giao tập)(8)

Vị thứ hai là Hoa Bằng một nhà Viêt Sử nổi tiếng từ thời Tiền Chiến với tác phẩm [‘Quang Trung Nguyễn Huệ: Anh Hùng Dân Tộc \(1788-1792\)’](#)

Tác giả viết:

“Kèm theo tờ biểu trên, vua Quang Trung còn có bức thư gửi cho Thang Hùng Nghiệp, **cuối thư có những lời khinh miệt và đe dọa “Thiên triều” nữa :**

“... Ôi, quân lính cốt hòa thuận không cốt đông, cốt tinh nhuệ, không cốt nhiều. Người khéo thắng là thắng ở chỗ rất mềm dẻo, chứ không phải lấy mạnh đè yếu, nhiều hiếp ít. Ví bằng chút tình trước đây không được bày tỏ, Thiên triều không chịu khoan dung một chút, cứ muốn động binh để tranh chiến, thế là làm cho nước nhỏ không được phục sự nước lớn thì bây giờ Đại Quốc (chỉ nhà Thanh) có dạy bảo gì, tôi cũng chỉ xin theo thôi (**ý nói có muốn đánh nhau thì ta sẽ đánh cho mà coi**).

“Nay có một tờ hịch của Tôn Sĩ Nghị trong nói toàn là những lời lăng loàn, chọc tức gây hấn, xin đính chính một thể...”

Những lời giả đò cung thuận, nhưng đầy vẻ ngạo nghễ ấy của vua Quang Trung làm cho Thang Hùng Nghiệp rụng rời kinh hãi !

Nhất là xem hết tờ biểu trên, Nghiệp tưởng chừng như nó có tính cách khiêu khích để cuốn nhà Thanh vào vòng khói đạn lần nữa !

Nghiệp nói với sứ giả ta là Hồ Hồ Hầu : “Bây giờ không phải là lúc quân hai bên đương đánh nhau, vậy sao lại thả tuyên giọng tức giận ? Muốn cầu phong tước, hay muốn lại gây binh tranh, mà nói những lời như thế ?”.

Vì giữ thể diện cho “Thiên triều”, Nghiệp phải đim bức thư ấy, không dám để lọt đến mắt vua Kiên Long” (9)

Hoặc: “Sau khi đã áp đảo được nhà Thanh về mọi phương diện, Vua Quang Trung bề ngoài tuy mềm dẻo chịu phong, để đối với ngoài, được Mãn Thanh chính thức thừa nhận, hòa hoãn được việc ngoại giao, chuyên lo mọi việc kiến thiết nội bộ ; đối với trong, được dân chúng biết rõ sự mình lên cầm chính quyền, là danh chính ngôn thuận, xứng đáng thay thế triều Lê, nhưng Ngài vẫn “xoay” nhà Thanh như đùa với con nít.”.....

“Không muốn chịu phong ở Thăng Long, vua Quang Trung nói thác với sứ Thanh, Thành Lâm, khi Lâm mới đến cửa Nam Quan: “Thành Thăng Long đã tắt hết vượng khí; xin mời sứ giả vô Phú Xuân”.

Thành Lâm cho thế là trái lẽ, không chịu vào Thuận Hóa.

Vua Quang Trung cũng gắng, không buồn ra Bắc để nhận tờ sách phong của một “Thiên triều” chiến bại, nên cứ thoái thác, như ta đã thấy ở mấy bức thư trên, là nhà vua đang se mình, giùng giàng lần lữa mãi.

Nhưng rồi việc ấy kết thúc bằng cách sai cháu ngoại là Phạm Công Trị mạo thay nhà Vua đứng nhận phong” (10)

Xin được ngừng phân tích dẫn ở đây vì chúng tôi cảm thấy phần trên đã tạm đủ để chứng minh rằng Vua Quang Trung đã hành động như một KẼ CHIẾN THẮNG đang ở thế THƯƠNG PHONG đối với nhà Thanh, NGƯỢC HẠN với nhưng gì tay “Phía Sứ chuyên nghiệp” XUYÊN TẠC ở trên

Tuy nhiên , nếu có Quý Độc Giả nào muốn hiểu thêm tại sao nhà Việt Sử Hoa Bằng viết rằng Vua Quang Trung “xoay” nhà Thanh như đùa với con nít cũng như vua Càn Long nhà Thanh đã có thái độ QUY LUY SẴN ĐÓN như thế nào đối với Phái Bộ do cháu ngoại của Vua Quang Trung là Phạm Công Trị (*Giả Vương*) cầm đầu qua Trung Hoa dự lễ “*Khánh Thọ Bát Tuần*” của Càn Long, thì Xin Mời vào LINK dưới đây để tham khảo:

<http://minhtrietviet.net/lemontee/wp-content/uploads/2014/05/QTHDmuoi.pdf>

Trước khi chấm dứt phần này, chúng tôi xin phép được bàn sơ qua một chút về Triết Lý và Nghệ Thuật DUNG NƯỚC & GIỮ NƯỚC của Tổ Tiên chúng ta hầu *làm sáng tỏ phần nào Ý NGHĨA Thực Sự liên quan đến các Hành Vi của Tiên Nhân ta mà tay “Phịa Sử” cố tình XUYÊN TẠC.*

Triết Lý và Nghệ Thuật nêu trên có thể được tóm tắt bằng câu *“Dĩ Bất Biến Ứng Vạn Biến”* của Dịch Lý.

Câu trên gồm 2 phần:

Dĩ Bất Biến là phần THỂ hay Nguyên Lý và *Ứng Vạn Biến* là phần DỤNG

Trong dòng văn Triết Lý Chính Trị VIỆT, *Dĩ Bất Biến* có nghĩa là Trung Thành với LÝ TƯỞNG Ban Sơ *không thay đổi* (*Bất Biến*) trong việc Dụng Nước & Giữ Nước ở phần Thể hay Nguyên Lý, nhưng khi áp dụng vào cuộc sống thì hành giả phải biết *Ứng Vạn Biến*. Lý do là cuộc sống luôn luôn luôn thay đổi, nhưng may mắn là **KHÔNG** thay đổi một cách “*loạn xạ*”, mà tuân theo luật tắc HAI CHIỀU “nhất Âm nhất Dương chi vị ĐẠO”: một “*âm*”, một “*dương*”, một “*động*” một “*tĩnh*”, một “*sáng*” một “*tối*” một “*cương*” một “*nhu*”.....Do đó, hành giả phải tu luyện để nắm vững Tinh Hoa của Triết Lý HAI CHIỀU KÍCH hầu có được đầu óc minh mẫn , nhằm *Ứng Vạn Biến* tức có khả năng thích ứng với các hoàn cảnh khác nhau trong đời sống , biết khi nào “*Xuất*” khi nào “*Nhập*” , biết khi nào phải NHU khi nào phải CƯƠNG mà điều quan trọng *nhất* là luôn luôn giữ được TRUNG ĐẠO, tức Trung Thành với LÝ TƯỞNG Ban Sơ.

Trên đây là tóm tắt ĐẠO LÝ Chính Trị giúp Tổ Tiên Lạc Việt trong việc DUNG NƯỚC & GIỮ NƯỚC trên nhiều ngàn năm Lịch Sử.

Vì VN là một nước nhỏ nằm bên cạnh một nước Tàu to lớn, nên nhằm hạn chế tối đa nguy cơ Chiến Tranh mà khi xảy ra thì chỉ làm khổ nhân dân mà thôi, do đó, lúc bình thường, Tổ Tiên chúng ta

thường xử dùng Đạo **NHU** hay Đạo **HÒA** tức tỏ ra Hòa Nhã , Lễ Độ, Nhún Nhường với đối tác, nhưng Nghệ Thuật Chính Trị của các Ngài nằm ở chỗ tuy bề ngoài có thái độ Nhún Nhường nhưng **KHÔNG** đi tới chỗ Luồn Cúi. Lý do là nếu hành giả vì không giữ được TRUNG ĐẠO mà có thái độ Luồn Cúi thì phe Địch sẽ khinh thường mình , mà hệ quả là nguy cơ Chiến Tranh trong trường hợp này không thuyên giảm mà còn có cơ gia tăng !

Nhưng một khi biết rằng Chiến Tranh không thể nào tránh khỏi, thì Tổ Tiên ta bắt đầu áp dụng Đạo **CUÔNG** hay Đạo **CHIẾN** với song song việc vận động sự Hậu Thuẫn của Toàn Dân và đó có lẽ là tất cả Ý Nghĩa của Hội Nghị Diên Hồng ở thời nhà Trần. Mà khi đã quyết định **ĐÁNH** thì phải nỗ lực Đánh cho Địch một trận **địch đáng , nên thân, nhớ đời** nhằm giảm thiểu những nguy cơ Chiến Tranh trong tương lai.

Nhưng khi đã Chiến Thắng đối phương rồi thì Tiên Nhân ta lại trở lại áp dụng Đạo **NHU** như đôi xử tử tế, nhân đạo với tù nhân địch, tiếp tục các lễ nghi hình thức về triều cống như trước, cũng như xử dụng ngôn ngữ ngoại giao nhằm giảm thiểu việc chạm tự ái đối phương.

Tóm lại, nước Việt là một nước nhỏ, mà sống còn được cạnh một nước Tàu khổng lồ, to lớn hơn mình cỡ 10 lần, trên nhiều ngàn năm, là nhờ trình độ Chính Trị của Tổ Tiên Lạc Việt đã đạt được đến trình độ Siêu **Đẳng** của ĐẠO NGHỆ, thì với loại kiến thức và đầu óc **Thiên Cận, Hạn Hẹp MỘT CHIỀU**, tay “**Phịa Sủ chuyên nghiệp**” làm sao mà hiểu nổi, do đó mới giở trò Xuyên Tạc, Ma Lỵ một cách rất là **NGU NGO** !

Ngoài ra, muốn hiểu rõ lý do tại sao Vua Quang Trung với thành tích “**Bách Chiến Bách Thắng**” và đang ở thế **THƯỢNG PHONG** đối với nhà Thanh sau Chiến Thắng Ất Dậu (1789), vẫn tiếp tục áp dụng Đạo **NHU** của truyền thống Tổ Tiên Lạc Việt thì có lẽ phải lắng nghe lời Tâm Sự của Ngài với Ngô Thời Nhậm lúc ở dưới núi Tam Điệp như sau:

“Lần này ta ra thân hành cầm quân, phương lược tiến đánh đã có sẵn, chẳng qua mười ngày, có thể đuổi được người Thanh, nhưng nghĩ, chúng là nước lớn gấp mười nước mình, sau khi bị thua trận, ắt ấy làm thẹn mà lo báo thù, như thế thì việc binh đao không bao giờ dứt không phải là phúc cho dân, nữ nào mà làm như vậy. Đến lúc ấy, chỉ có người khéo lời lẽ mới đẹp nói việc binh đao. Không phải Ngô Thời Nhậm thì không ai làm được. Chờ mười năm nữa cho ta được yên ổn mà nuôi dưỡng lực lượng bảy giờ nước giàu dân mạnh, thì ta có sợ gì chúng’.(11)

Xin được trở lại với đề tài chính. HNH tiếp tục: “Giành độc lập dân tộc là vứt bỏ xiềng xích ngoại thuộc, đây là sự lệ thuộc bất bình đẳng trên dưới, còn gọi là sự lệ thuộc theo chiều thẳng đứng (vertical). Mặt khác, độc lập không có nghĩa là tách ra khỏi sự tùy thuộc lẫn nhau theo chiều ngang (interdépendance horizontale), xu thế của thời đại ngày nay là sự tương tùy (theo chiều ngang) giữa các quốc gia, các khu vực ngày càng tăng.

Khi nền độc lập của dân tộc bị đe dọa thì “độc lập dân tộc” là nghĩa lớn chói lọi tỏa sáng khắp nơi. Trong hai cuộc kháng chiến vừa qua, hàng triệu người sẵn sàng hy sinh những “nỗi niềm hạnh phúc” và “tự do” riêng tư vì “dân tộc độc lập”. **“Không có gì quý hơn độc lập tự do”** (Hồ Chí Minh), người tuyên bố chân lý này trước quốc dân và nhân dân thế giới ở giờ phút trọng đại của lịch sử dân tộc cũng là người nhấn nhủ chúng ta: **“Nhân dân không được tự do, hạnh phúc thì độc lập cũng chẳng có ý nghĩa gì”**. Độc lập là điều kiện thứ nhất của Tự do, Hạnh phúc nhưng Độc lập không phải là cứu cánh cuối cùng. Dân tộc ta đã giành được độc lập. Phía trước là chân trời Tự do – Hạnh phúc. Khát vọng tự do, ước mong hạnh phúc của con người là vô hạn”.(12)

Quả thật Hoàng Ngọc Hiến đang **ĐÙA GIAI** ! Chúng tôi vừa chứng minh ở phần trên rằng cái mà HNH gọi là **“dân tộc độc lập”** theo kiểu Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã là một cái **BÁNH VẼ Vĩ Đại** (nhại lại HNH) thì cái **BÁNH VẼ** liên quan đến cái mà HCM và đảng CSVN gọi là **“tự do, hạnh phúc”** thì phải **VĨ ĐẠI** gấp trăm ngàn lần, như Lịch Sử và Thực Tế đã và đang chứng minh !

Đúng là **ĐẠO ĐỨC GIẢ** ở trình độ **THƯỢNG THỪA** mà có lẽ **chỉ** Hồ Chí Minh và đảng CSVN mới đạt tới được, tức ở mức độ ***không ai sánh kịp*** như phần trình bày ở trên cho thấy !

HNH viết tiếp: “Trong thời kỳ đấu tranh giành “độc lập, tự do”, tự do của cả cộng đồng dân tộc là nghĩa lớn được đặt lên trên hết. Tư tưởng “dân quyền tự do” coi trọng những quyền tự do cá nhân. Hướng về xã hội tương lai, Mác nêu lên nguyên lý bất hủ: “*Sự phát triển tự do của mỗi người là điều kiện cho sự phát triển tự do của mọi người*” (Đối với chúng ta, nguyên lý này giá như đảo ngược lại thì nghe thuận hơn). Phải chăng ở nguyên lý nói trên được nhấn mạnh ưu tiên của “sự phát triển tự do của mỗi người” (tức là sự phát triển tự do của cá nhân) ? (dĩ nhiên, cũng theo quan niệm của Mác, phải thấy “tính liên đới” của sự phát triển tự do của mỗi người với sự phát triển tự do của mọi người)”(13)

Trăm lần như một, cứ mỗi lần bị “**bí**” thì các *tay* thường được gọi là “lý thuyết gia Mác-Xít” đem câu “*Sự phát triển tự do của mỗi người là điều kiện cho sự phát triển tự do của mọi người*” của Kark Marx ra để “*hù dọa*” đối tác.

Về khía cạnh này, chúng tôi cũng đã có dịp chứng minh trước đây rằng các nhà cầm quyền CS cách chung và CSVN cách riêng, về cả hai mặt lý thuyết và thực tế, không những không chủ trương mà còn ***chống lại sự phát triển tự do cá nhân bị xem là nguy hại cho sự sống còn của xã hội CS.***

Bất chước các *tay* “lý thuyết gia CS” đàn anh khi bị “**bí**”, thường căn cứ trên câu tuyên bố lẻ loi của nhà sáng lập ra lý thuyết Mác-Xít “*sự phát triển tự do của mỗi người là điều kiện cho sự phát triển tự do của mọi người*” mà trên thực tế chỉ là một câu có tính cách **TUYÊN TRUYỀN** kết thúc chương 2 bản “*Tuyên ngôn Cộng Sản*”, Hoàng Ngọc Hiến lại muốn khai triển câu phát biểu nêu trên bằng một thí dụ lấy từ xã hội CSVN. (Ở đây, HNH không hiểu hay *giả vờ* không hiểu rằng câu phát biểu của Karl Marx nêu trên vì tính chất ***tuyên truyền*** của nó, có thể được xếp vào cùng loại với các câu tuyên truyền ***láo khoét*** khác của Hồ Chí minh như “*không có gì quý hơn độc lập tự do*” hoặc *nhân dân không được tự do, hạnh phúc thì độc lập cũng chẳng có ý nghĩa gì*”)

Ngoài ra, lối tiếp cận của HNH đối với đề tài nêu trên khiến chúng tôi liên tưởng tới vở kịch của nhà viết kịch danh tiếng của Pháp Molière có tựa đề “Trưởng Giả Học Làm Sang” (Le Bourgeois Gentilhomme) mà chúng tôi xin phép được đổi thành “**Khi Cán Bộ CS Học Làm Sang**” cho hợp với đồng văn.

HNH viết: “Nam Cao” là tác giả hiện đại có những cảm hứng nhân văn gần gũi hơn cả với minh triết chủ nghĩa Mác. Cảm hứng này được bộc lộ trong những suy nghĩ day dứt của Thứ về cách sống và lẽ sống làm người : “*Thứ-tác giả viết-không thể nào chịu được rằng sống chỉ là làm thế nào cho mình, vợ con mình có cơm ăn áo mặc thôi. Sống là để làm cái gì đẹp hơn nhiều cao quý hơn nhiều. Mỗi người sống phải làm thế nào cho phát triển đến tận độ những khả năng của loài người chứa đựng trong mình*” (H.N.H. tô đậm), Sau đây là mấy câu đối thoại giữa Thứ và San, một trong những đoạn đối thoại hay nhất trong truyện *Sống mòn*:

“*Y mỉm cười chua chát hỏi San*

– *Nếu gia đình anh có cách sinh nhai chắc chắn rồi, anh chỉ nghĩ đến anh thôi, thì anh sẽ làm gì ?*

– *Tôi học vẽ, tôi thích vẽ ngay từ hồi mười ba, mười bốn tuổi. Ông giáo nào cũng phải để ý đến cái khiếu vẽ của tôi và bắt tôi vẽ những bức tranh trong lớp. Giá tôi được học , chắc chắn tôi có thể thành họa sĩ”.*

.....
.....

Nam Cao đã đề cập đến vấn đề này qua những suy nghĩ hằn học của nhân vật Thứ về kiếp sống của y “*khao khát muốn lên cao nhưng lại bị áo cơm ghì sát đất*”:

– *Sao mà cái đời nó tù túng nó chật hẹp. nó bần tiện thế ! Không bao giờ nhìn cao một tí, Chỉ những lo ăn, lo mặc. Hình như tất cả nguyện vọng , tất cả mong ước, tất cả mục đích đời chúng ta chỉ là một ngày hai bữa. Bao nhiêu tài trí, sức lực, lo tính đều dùng vào việc ấy. Lúc nào cũng lo chết đói, lúc nào cũng lo làm thế nào để cho không chết đói,” (8)*

Qua lời phát biểu nêu trên, vô tình hay cố ý, Nam Cao đã viết ra một Bản **CÁO TRẠNG** Địch Đảng đối với Chủ Nghĩa CS nói chung và đặc biệt đối với Chế Độ CSVN chuyên dùng cái “*Bao Tử*”, *cái Đói* để tìm cách kiểm soát quần chúng cũng như dập tắt “tù trong trướng nước” những mầm mống chống đối. Vì đó chính là **THỰC TRẠNG** tại Miền Bắc VN trước năm 1975, do đó ngay sau 1975 mới xảy ra tình trạng : “*Miền Nam nhận họ, miền Bắc nhận hàng*”!

Tiếc là Nam Cao mất sớm (1951), vì nếu may mắn sống thêm được vài năm nữa mà còn mang nặng đầu óc “*tiểu tư sản*” “*hủ hóa*” như vừa trình bày ở trên thì Nam Cao có rất nhiều “*triển vọng*” là sẽ theo chân các bạn đồng nghiệp “Nhân Văn Giai Phẩm” để “được đi “*an trí*”, tức được giao cho các chính quyền địa phương “*quản thúc*” như những tên “*tù khổ sai*”, ngay đối với những người đã có công với “*cách mạng*” chiến đấu chống Pháp trong thời gian kháng chiến!”

Thật KHÔNG có gì Bất Nhân, Bất Nghĩa, Tàn Ác, Man Rợ , Ngu Ngơ hơn tập đoàn Lãnh Đạo CSVN vậy !!!

HNH viết tiếp: “Khi nạn đói kinh niên là nỗi ám ảnh thường trực của hàng triệu người thì hạnh phúc trước hết là “có cơm ăn, áo mặc”. Đến khi khỏi phải lo “cơm, áo” thì điều then chốt của hạnh phúc là “cá tính tự do”, “sự phát triển đến tận độ những năng lực của loài người được chứa đựng ở mình”. Phát triển tự do nhân cách là một hình thức cao của hạnh phúc. ***Bi kịch của nhân cách phát triển tự do có khi “đáng sống” hơn sự hồ hởi ngây dại của nhân cách không phát triển.*** Công cuộc đổi mới đã có những thành quả ban đầu, nhân dân ta có cơ qua cái thời “cơm ngửi”. Đối với hạnh phúc của con người, “cá tính tự do” không phải là một điều xa xỉ. Sự phát triển những năng lực của con người có liên quan đến hai lĩnh vực hoạt động nhân sinh “học” và “hành”, “học” nhằm sản sinh hoặc phát triển những năng lực và “hành” là vận dụng thực hành những năng lực đã có nhằm sản sinh ra những kết quả thực tại. Nói một cách nôm na đó là hoạt động “học võ” và hoạt động “dụng võ”. Hai lĩnh vực hoạt động này có liên quan mật thiết với nhau. Không “biết võ” hoặc “biết võ” mà không có đất “dụng võ” đều gây khó khăn cho sự phát triển nhân cách. Một chiến lược hợp lý cho sự phát triển bình thường của nhân cách con người phải tính đến hai mặt: vừa tạo

những điều kiện chủ quan và khách quan thuận lợi cho sự học tập nhằm phát triển kịp thời năng lực , vừa tạo những trường hoạt động phong phú, đa dạng để con người ta với những cá tính hết sức khác nhau tha hồ mà vận dụng và thi thố tài năng. Trong xã hội ta hiện nay, nhiều trường hợp đạo đức tiêu cực thật ra bắt nguồn từ những khó khăn, những bế tắc của sự phát triển nhân cách ở phương diện năng lực: hoặc năng lực không phát triển kịp tương xứng với nhiệm vụ mới hoặc có năng lực nhưng không được sử dụng”(14)

Quả đúng là “Trưởng Giả Học Làm Sang” ! “*Trưởng Giả*” đây là những Cán Bộ CSVN thuộc thành phần được Ưu Đãi như Hoàng Ngọc Hiến chẳng hạn nhờ vai trò **VĂN NÔ** của mình ở trong nước cũng như tại hải ngoại, tức những kẻ như đương sự **BÁN RẺ** Lương Tâm, lòng Tự Trọng, Tự Do, Nhân Phẩm của mình để đi làm **NÔ LỆ** cho đảng CSVN hầu được **“ăn trên ngồi trốc”** ,lại bày vẽ đi “**thuyết giảng**” cho người Dân VN về sự Cần Thiết của việc phát triển cái gọi là “Tự Do”, “Nhân Cách” cho Hạnh Phúc con người ???!!!

Nhân dân VN hiện nay gồm đại đa số là “Dân Oan”, thành phần Cô Thê, “thấp cổ bé họng”, bị nhà cầm quyền CSVN bóc lột đến tận xương tủy, “ngày ba bữa” lo chưa xong, thì làm sao có đủ thì giờ, tâm trí để nghe Hoàng Ngọc Hiến “**thuyết giảng**” về cái gọi là tương quan giữa Tự Do”, “Nhân Cách và ”Hạnh Phúc con người dưới chế độ CSVN ???!!!

Cộng Sản cách chung và CSVN cách riêng có cái **Khuyết Tật bất tri** là khi nói **LÝ THUYẾT** một cách **Tiên Thiên** thì có vẻ “**Hay Ho**” như nhận xét của HNH dưới đây: “Nghiên cứu thân phận con người trong xã hội , Mác thấy rằng ở trình độ phát triển xã hội này “*sản xuất nhỏ là điều kiện tất yếu cho sự phát triển sức sản xuất xã hội và cá tính tự do của người lao động và nó chỉ đạt tới sự phồn thịnh, chỉ bóc lột toàn bộ năng lực của nó, chỉ có được hình thức cổ điển tương xứng nơi nào người lao động là người tự do có sở hữu riêng về những điều kiện lao động của mình do chính mình sử dụng,*

nơi nào người nông dân làm chủ được thửa ruộng mà nó chăm chút cày bừa, người thợ thủ công nắm được công cụ một cách thành thạo tuyệt vời” hoặc

“thế giới tiểu tư sản được phản ánh như là một thế giới trong đó con người còn có sự cương nghị, có tinh thần chủ động và hành động một cách độc lập? Ăng-ghe-n đã chỉ ra nguồn gốc sâu xa: “*Nông dân Na Uy – ông viết – chưa bao giờ là nông nô, tiểu tư sản Na Uy là con đẻ của nông dân tự do và do đó nó là “con người hần hoi”* “(15)

nhưng khi tới giai đoạn **ÁP DỤNG** về cả phần Lý Thuyết được phát triển về sau, lẫn khía cạnh Thực Tế của chủ nghĩa Mác-Xít thì ngay cả các “*cha đẻ*” của thuyết Mác-Xít như Marx-Engels, rồi đến CS Nga, CS Tàu, CS Việt đều làm những điều hoàn toàn **NGƯỢC LAI** với nội dung **ban đầu** là đối tượng của đoạn văn nêu trên của HNH.

Lịch Sử cho thấy về mặt lý thuyết Mác-Xít mà ai cũng biết như các phương tiện sản xuất phải được **tập trung** vào tay nhà nước, **tư hữu** phải được **hủy bỏ**, và trong giai đoạn “*xã hội trung gian*” **Marx cho phép** nhà nước xử dụng các phương tiện **phi dân chủ như độc tài chuyên chính vô sản**, (16) thì rõ ràng trong xã hội CS **điển hình**, ở khía cạnh Lý Thuyết cũng như trên Thực Tế, **KHÔNG CÓ người lao động nào là người tự do có sở hữu riêng hoặc không có những thế chế làm chủ (possession) đa dạng nào phát huy tối ưu nhân cách của những người lao động thuộc những lứa tuổi, ngành nghề, vùng dân cư khác nhau** như HNH viết **ÂU** ở trên.

Tóm lại, các thí dụ vừa được trình bày ở phần trên chứng tỏ rằng **lý thuyết** Mác-Xít được “**dựng lên**” trong quá khứ hoàn toàn đi **NGƯỢC HẠN** với những nhận xét **Thực Tế** của chính các người khai sinh ra nó, **thì làm sao lý thuyết Mác – Xít có thể được gọi là “Chủ Nghĩa Khoa Học”?** như đã được **tuyên truyền trong khoảng thời gian dài trước đây bởi các nhà cầm quyền CS ???!!!**

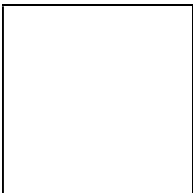
Vậy nên, nếu phân tích một cách thấu đáo hơn thì lý thuyết Mác Xít xuất hiện như là một trong những Chủ Nghĩa **PHẢN KHOA HỌC** nhất trong Lịch Sử loài người mà hệ quả của điều trên là các

Chế Độ CS còn lại trên Thế Giới có lẽ sẽ hoàn toàn **SUP ĐỒ** trong một tương lai không xa !!!

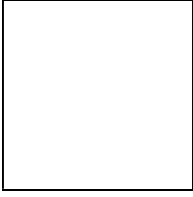
Lê Việt Thường

CHÚ THÍCH

- 1) Hoàng Ngọc Hiến, “Luận Bàn Minh Triết & Minh Triết VIỆT”, NXB Tri Thức, Hà Nội, VN, 2011, tr. 97
- 2) http://ethongluan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=10156:vi-t-nam-ti-p-t-c-du-day-gi-a-m-va-trung-qu-c-vi-t-hoang&catid=66&Itemid=301
- 3) http://www.ethongluan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=10389:ba-thang-m-t-m-t-t-dola-bao-gi-vi-t-nam-v-n-vi-t-hoang&catid=66&Itemid=301
- 4) http://bacaytruc.com/index.php?option=com_content&view=article&id=2714:chuyn-qvn-hoa-qu-lyq-&catid=34:din-an-c-gi&Itemid=53
- 5) Beijing Review, «Archaeology finds give clues to 10,000-year Chinese History», 23-29/03/05, tr. 31
- 6) <http://minhtrietviet.net/nhung-ngo-nhan-lau-doi-ve-nho-giao-phan-hai/>
- 7) http://bacaytruc.com/index.php?option=com_content&view=article&id=2714:chuyn-qvn-hoa-qu-lyq-&catid=34:din-an-c-gi&Itemid=53
- 8) <http://minhtrietviet.net/thanh-thuc-luc-gia-tri-su-lieu-ve-quan-he-giua-nha-thanh-nha-tay-son/>
- 9) <http://minhtrietviet.net/lemontee/wp-content/uploads/2014/04/QTHDchin1.pdf>
- 10) <http://minhtrietviet.net/lemontee/wp-content/uploads/2014/05/QTHDmuoi.pdf>
- 11) Đỗ Bang, «Những Khám Phá Về Hoàng Đế Quang Trung», nxb Thuận Hóa, 1998, tr.239
- 12) Hoàng Ngọc Hiến, Idem, tr.98
- 13) Idem
- 14) Idem, tr.99-101
- 15) Idem tr.101-102
- 16) Gill Hands, “Marx”, Hodder & Stoughton, England,2000 tr.46

THỦ THUẬT “NÓI MỘT ĐÀNG, LÀM MỘT NỂ” CỦA HỒ CHÍ MINH & CSVN

Đến đây, chúng tôi xin được trở lại với đề tài chính của loạt khảo luận này nhằm PHÊ BÌNH cuốn sách “Luận Bàn Minh Triết & Minh Triết Việt” của Hoàng Ngọc Hiến.

HNH viết tiếp: “Tư tưởng Độc lập – Tự do – Hạnh phúc” được đề xướng từ “thuở ban đầu dân quốc” và sau một nửa thế kỷ giữ nước, dựng nước, trước sự khủng hoảng của lý thuyết về chủ nghĩa xã hội, để xác định cho chúng ta một quan niệm hiện thực và nhân văn về chế độ xã hội mới, dường như **không có con đường nào khác là trở về với tư tưởng vĩ đại này**”. (LVT viết chữ nghiêng và tô đậm) (1)

Quả đúng như HNH vừa phát biểu ở trên rằng không còn gì Lớn Lao Vĩ ĐẠİ hơn “Tư tưởng “Độc lập – Tự do – Hạnh phúc” của Hồ Chí Minh, nhưng điều đáng tiếc ở đây là **lớn lao Vĩ ĐẠİ KHÔNG** phải trên bình diện Tư Tưởng, Lý Thuyết tự thân, mà là ở khía cạnh **BÁN VỄ** mà Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã và đang cho dân tộc VN “**ăn**” trong suốt khoảng 70 năm vừa qua. Nghĩa là khó có sự **DỐI TRÁ** nào **lớn hơn, tinh vi, thâm hiểm** hơn âm mưu **LUỜNG GẠT** của HCM và đảng CSVN đối với nhân dân VN trong thời kỳ Lịch Sử vừa qua.. Đến nỗi vào tận thời điểm hôm nay, Lịch sử bước qua thiên niên kỷ thứ ba đã 14 năm nay rồi, mà, bất chấp những bằng chứng tài liệu Lịch Sử “**tràn ngập**” trên Internet chứng minh rằng âm mưu **BÁN NƯỚC** của HCM và đảng CSVN là có **NGAY TỪ ĐẦU**, chứ **KHÔNG** cần phải đợi tới khi có Văn Thư của Phạm Văn Đồng vào năm 1958 hay Thỏa Thuận Thành Đô của CSVN với Trung Cộng vào năm 1990, mới xuất hiện “hiện tượng” nêu trên, cũng như bất chấp lời tuyên bố thẳng thừng của “**tên**” Tổng Bí Thư đảng CSVN Lê Duẩn : “**Ta đánh miền Nam là đánh cho Liên Xô và Trung Cộng**”, những kẻ như tay đàn em “**cò mồi**” của NGK và Thông Luận mới đây (lẽ dĩ nhiên lập lại các lời của “lãnh tụ” NGK trước đây), đưa ra một câu tuyên bố “**xanh dờn**” như sau;

“Đảng công sản Việt Nam vốn dĩ không hề có viễn kiến gì nhưng ít ra trước đây họ còn có tinh thần dân tộc” “???! (2) (LVT viết chữ nghiêng và tô đậm).

Xin được hỏi đương sự phải hiểu “trước đây” là khi nào vậy ?!

Với tình thế hiện nay khi mà mọi chuyện liên quan đến vấn đề Việt Nam đã bắt đầu dần dần sáng tỏ, có lẽ KHÔNG có lời tuyên bố nào **NGU NGO** hơn câu phát biểu nêu trên. Hoặc ngược lại, đó có thể là một MÀN KỊCH được diễn xuất một cách tinh vi, tài tình nhằm che dấu đằng sau âm mưu **THỎA HIỆP** của Nguyễn Gia Kiểng & Thông Luận với đảng CSVN chẳng ????!!

Tình trạng này cũng TƯƠNG TỰ trường hợp các tay VĂN NÔ như Hoàng Ngọc Hiến hoặc các tay cán bộ văn hóa CSVN trá hình được gọi là PHẢN TỈNH Cuối trong và ngoài nước, cố tình “nhồi nhét” trong đầu óc quần chúng “huyền thoại” về cái gọi là một thời kỳ “lý tưởng” ????!! lúc ban đầu của đảng CSVN với Hồ Chí Minh và các tay đảng viên kỳ cựu nhằm biện minh, bào chữa cho thành phần lãnh đạo của đảng CSVN, tức những “ông chủ” thực sự của bọn họ.

Lý do của nhận xét được đưa ra ở trên là vì điều này **HOÀN TOÀN TRÁI NGƯỢC VỚI SỰ THẬT LỊCH SỬ** và phải chăng đây là MÀN KỊCH Cuối Mùa của các “tay” Dân Chủ và Phản Tỉnh CUỐI ở trong và ngoài nước ????!!

Một Nguyễn Tấn Dũng chẳng hạn, hiện nay đang “quay cuồng” với những câu tuyên bố “ré tiền” nhằm **LƯỜNG GẠT** quần chúng, nhưng nếu xét một cách thấu đáo, thì đây cũng chỉ là một nỗ lực nhằm **BẮT CHUỐC “Bác Hồ”** của y mà thôi, qua chiến thuật “nói một đằng làm một nẻo” nhằm “**Câu Giò**” cũng như tiếp tục **PHÍNH GẠT** người Dân VN. Tức đó cũng chỉ là “bổn cũ” của Hồ Chí Minh mà Nguyễn Tấn Dũng “soan lại” cho tình thế mới chứ có gì mới mẻ đâu ?!

Tóm lại, Âm Mưu **BÁN NƯỚC** của Hồ Chí Minh và đảng CSVN như đã đề cập ở trên, có **NGAY TỪ ĐẦU**, như vô số tài liệu hiện

nay cho thấy, *chứ có bao giờ bọn họ thực sự có tinh thần dân tộc đâu, như tay đàn em cò môi của NGK tuyên bố ẤU!*

Những gì Hồ Chí Minh và đảng CSVN tuyên bố về cái gọi là “*lòng yêu nước*” “*tình tự dân tộc*” trước sau cùng chỉ là CHIÊU BÀI, *tuyên truyền láo khoét*, nằm trong âm mưu, sách lược áp dụng một cách đều đặn và hệ thống, tùy theo nhu cầu của tình thế, chiến thuật “*nói một đằng làm một nẻo*” .

Đó cũng là lý do nhà văn gốc Pháp Jean Lacouture cùng với nhiều quan sát viên quốc tế khác “*khen*” Hồ Chí Minh là một tay “*Kịch Sĩ Tài Ba*”. Về phương diện này, Nguyễn Tấn Dũng hiện nay tỏ ra là CHÂN TRUYỀN của “lãnh tụ” Hồ Chí Minh vậy!

Chưa hết, tay đàn em cò môi trong một bài viết gần đây, thay mặt Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận, còn tuyên bố một cách “*vung vít*” như sau:

“*Là một tổ chức chính trị dân chủ độc lập của người Việt Nam, chúng tôi xin được đưa ra những giải pháp để giải quyết vấn đề nợ công cũng như sự an toàn của Quỹ Hưu trí để người dân Việt Nam tham khảo và đánh giá như sau.....*”(3)

Câu phát biểu nêu trên chứng tỏ Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận vẫn còn “nuôi” nhiều ẢO TUỞNG, cũng như hoàn toàn KHÔNG NẮM VỮNG VẤN ĐỀ!

Thật vậy, bọn họ vẫn chưa hiểu rằng “Bài Toán” VN KHÔNG phải là một vấn đề thuần túy Chuyên Môn, mà trước hết liên quan đến lãnh vực Chính Trị và cao hơn nữa VĂN HÓA.

Điều mà đảng CSVN THIẾU hiện nay **KHÔNG** hẳn là những Chuyên Gia về Kinh Tế (nhất là các đề nghị về *cái gọi* là “*Giải Pháp*” được đưa ra, đến từ Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận, một nhóm nổi tiếng là gồm toàn những tay với loại kiến thức rất là “*lơ to mơ*” trong lãnh vực Kinh Tế cũng như trong các lãnh vực khác).

Bọn họ vẫn không hiểu rằng điều mà đảng CSVN thực sự CẦN là cái ĐẢM LƯỢC về mặt Chính Trị cho một cuộc CẢI TỔ Toàn Diện đến từ những con người tương đối THẬT và SẠCH.

Do Lịch Sử của khoảng 70 năm cầm quyền của đảng CSVN vì hoàn toàn **NÔ LỆ** cho một Ý Thức Hệ NGOẠI LAI Phi Nhân và Tàn Ác nhất Lịch Sử Nhân Loại là lý thuyết MÁC-XÍT, và với chủ trương **TAM VÔ**, đảng CSVN đã tìm cách **XÓA SẠCH** những Truyền Thống Văn Hóa **lâu đời** của Dân Tộc VIỆT, những Giá Trị **cao đẹp** về NHÂN CHỦ-THÁI HÒA-TÂM LINH của Việt Nho vẫn còn hoàn toàn thích hợp với trình độ **cao nhất** trong Bảng Giá Trị Nhân Văn của Nhân Loại hôm nay.

Chính Bầu Khí Văn Hóa Nhân Bản cao đẹp nêu trên đã từng **HUN ĐÚC** không biết bao nhiêu “**Trai Hùng Gái Đám**” **Anh Hùng Liệt Nữ**, bất chấp những hiểm nguy, khó khăn không kể xiết suốt dòng Lịch Sử nhiều ngàn năm của Dân Tộc, mà cho đến gần đây, vẫn Giữ được mảnh Giang Sơn Gấm Vóc mà Tổ Tiên VIỆT trôi trắng lại, trước các âm mưu hiểm độc của Ngoại Bang

Tuy nhiên, do lỗi lầm **Chí Tử** của Hồ Chí Minh và đảng CSVN “**rước voi Cống Sản Quốc Tế về dày mỡ mã của Tổ Tiên Lạc Việt**”, đưa tới hiện tượng dưới chế độ XHCN, **Luân Thường Đạo Lý bị nghiêng ngã** mà hậu quả là tình trạng GIAN THAM, DỐI TRÁ, LỪA ĐẢO hiện diện khắp mọi nơi trong xã hội CSVN hôm nay.

Trong tình thế cực kỳ Nguy Nan hiện nay của Đất Nước đến từ tình trạng “**thù trong giết ngoài**”, chúng ta Cầu Mong nhờ **HỒN THIÊN SÔNG NÚI** hiển linh, xuất hiện một **NGƯỜI ÁO VẢI** từ trong lòng Nhân Dân nhằm GIÚP thực hiện một cuộc Cách Mạng Tư Duy **TOÀN TRIỆT**, từ đó mới hy vọng có được những con người tương đối THẬT và SẠCH nhằm tiến hành một cuộc **CẢI TỔ Toàn Diện** xã hội Việt Nam hôm nay như vừa đề cập ở trên.

Còn về các đám Dân Chủ, Phản Tinh **CUỘI** trong và ngoài nước với những âm mưu tính toán *linh tinh, li ti, vụn vặt nhỏ nhen* cho những quyền lợi cá nhân, bè phái của bọn họ, như trường

hợp Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận chẳng hạn, riêng với một chút lý lịch cá nhân thôi mà còn tìm cách DỐI TRÁ LƯỜNG GAT người khác , thì thử hỏi Nhân Dân VN trông chờ được gì từ hang người “Cơ Hội Chủ Nghĩa” loại này đối với những việc còn hệ trọng gấp trăm gấp ngàn lần ???!!!

Nhân tiện có một tay “Viết Lách” đầy tai tiếng ở Hải Ngoại trong mấy chục năm vừa qua với lập trường “Hai Ba Hàng”, cũng là loại trí thức “Nửa Vời” như NGK, tức vốn kiến thức Văn Hóa của tay này, nhất là phần liên quan đến Nho Giáo và Viễn Đông có từ thời Thực Dân-Thuộc Địa mà **KHÔNG** được **Cập Nhật** , do đó những lập luận của đương sự cũng cổ lỗ sĩ như nhiều kẻ khác trong trường hợp tương tự chẳng hạn cho rằng “Vấn đềlà trong suốt 2000 năm lịch sử, cha ông chúng ta vẫn không “thoát Trung” được cả về văn hóa lẫn chính trị. Liệu rồi sau khi Đảng Cộng sản Việt Nam ra đi, Việt Nam có thể “thoát Trung” hay không?(4)

Tức lập luận nêu trên được đặt trên tiền đề cố hữu rằng Nho Giáo là của riêng người Tàu vì đương sự căn cứ trên Lịch Sử Viễn Đông từ thời Tần Hán (khoảng 2000 năm) ,ngay nếu lên xa hơn một chút nữa đến thời Hoàng Đế thì cũng chỉ khoảng chưa đầy 5000 năm sau cả Họ Hồng Bàng của Việt Tộc mà không hay biết chút gì về những khám phá gần đây liên quan đến khoảng thời gian trước đó !!!

CỔ LỖ SĨ LÀ PHẢI! Vì khoảng thời gian trước đó mới thật sự **QUAN TRỌNG, XÁC ĐỊNH** rằng :**Ai là Chủ Nhân ĐẦU TIÊN của cả Nho Giáo lẫn nước Tàu.**

Thật vậy, ít nhất từ nửa thế kỷ nay, một loạt khám phá của giới Học Giả Quốc Tế, đi từ tính chất LÂU ĐỜI của nền Văn Minh Nông Nghiệp của Sắc Dân HÒA BÌNH của Ts Wilhelm G. Solheim II qua ‘Địa Đàng tại Phương Đông’ của Bs Stephen Oppenheimer là người chủ trương Văn Minh Nhân Loại bắt nguồn từ Đông Nam Á , hay

các khám phá về địa bàn của LÚA NƯỚC bên miền Viễn Đông nằm ở miền Nam Trung Hoa và vùng Đông Nam Á, hoặc qua sự kiện là các CỔ VẬT ở đất VIỆT được xếp đặt theo Bộ Số 2-3-5 là nguồn gốc của các thuyết Âm-Dương (2), Tam Tài (3), Ngũ Hành (5) của Dịch Lý .vv. đến nội dung NHÂN QUYỀN của bộ **Luật Hồng Đức** (1470-1497) **đi trước** “*Bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền*” của liên Hiệp Quốc (1948) *khoảng 5 thế kỷ*, hoặc qua khám phá của chúng tôi gần đây về tính chất LÂU ĐỜI của THỂ CHẾ Làng Xã VIỆT rất Tương Tự với Thế Chế DÂN CHỦ Ngày Nay.

Ngoài ra, ngay các Học Giả TRUNG QUỐC, cách đây 16 năm , trong tờ ‘BEIJING REVIEW’, một trong những ‘*tiếng nói*’ chính thức của nhà cầm quyền Trung Hoa, trong số ngày 23-29/03/1998, ở phần «*Culture and Science*» (tr.31), trước những bằng chứng không thể chối cãi được của KHOA HỌC ngày nay, đã phải đi đến việc **phủ nhận** quan điểm Lịch Sử 5000 năm của Sử gia Tư Mã Thiên **đề thay thế** bằng chủ trương của giới Học Giả QUỐC TẾ về Lịch Sử 10,000 năm lập quốc Trung Hoa với sự **đóng góp Nền Tảng của các bộ tộc BÁCH VIỆT** trong một xã hội mà họ gọi là *Đa Văn Hóa* được thành hình vào thời kỳ này. (5)

Tóm lại, nếu căn cứ trên các thành quả ngoạn mục gần đây vừa đề cập ở trên của Khoa Học tân tiến qua các khám phá mới mẻ nhất của giới Học Giả Quốc Tế về CHỦ QUYỀN lâu đời (trên 10.000 năm trước đây) của Tổ Tiên Lạc Việt trên cả Nho Giáo lẫn nước Tàu, thì **tại sao chúng ta cần phải “Thoát Nho”, tức “Thoát Trung” về phương diện VĂN HÓA như tay PHIA SỬ Chuyên Nghiệp vừa đề cập ở trên.**

Đúng là một lũ VONG NÔ, MẤT GỐC PHẢN BỘI Quê Hương Dân Tộc!!!

Điều oái ăm ở đây là trong khi đương sự đề cập đến cái gọi là “*Văn Hóa Quy Lạ*” mà vì bản thân đi **BÁN RẺ** Lương Tâm cho mục tiêu Lợi Lộc với quá khứ “*viết lách*” **đầy tai tiếng**, do đó đã và đang **QUỲ LAY** trước các **THỂ LỰC** Ngoại Bang, **THỰC DÂN** rồi **CỘNG SẢN !!!**

Điều oái ăm kế tiếp là *tay* này thường chê trách những người khác (có lẽ vì họ viết bài không vừa ý của mình) là “**Phia Sứ**”, trong khi bản thân đương sự thì **PHIA SỨ không ai bằng !!!**

Về mặt lý lịch, vừa “*chân ướt chân ráo*” tới xứ Cờ Hoa, đương sự đã bắt đầu những hành vi có tính cách “**Tráo Trở**” kiểu “*Hai Ba Màng*”, cũng như **Phản Trắc** đối với Chính Nghĩa của những Ty Nạn CSVN, mà với thời gian trôi qua trên mấy thập niên, hồ sơ liên hệ của đương sự đã trở thành “**dày cộm**” hiện còn nằm trong các blogs, webs, diễn đàn của Cộng Đồng Người Việt Tự Do Hải Ngoại.

Ngoài ra, *tay* này vì như đã nói ở trên, *không cập nhật* vốn kiến thức của mình nên đề cập đến những điều **cổ lỗ sĩ** khác như chẳng hạn trích dẫn, với ý ngầm gán cho Khổng Tử và Nho Giáo câu văn sau đây “*Trong nền văn hóa quỳ lạy ấy, chỉ có kẻ trên đúng. Chỉ có vua đúng. Vua bảo chết là phải chết. Cha bảo chết thì con phải chết.*” **mà đương sự hoàn toàn không biết Nguồn Gốc của 2 câu chữ Nho liên hệ** “*Quân xử thân tử, thân bất tử, bất trung*” “*Phụ xử tử vong, tử bất vong, bất hiếu*” mà phân trích dẫn đã “*diễn nôm*” ở trên !

Thật vậy, nếu đương sự nghiên cứu một cách đàng hoàng thấu đáo hơn thì sẽ thấy rằng hai câu trên là của “*Thái Tử Phòng Tô, con Tần Thủy Hoàng, trả lời Mông Diêm khi vị Tướng này can Phòng Tô đừng chết ngay vì nghi là Sắc Lệnh do đảm Triệu Cao, cận thân của Tần Thủy Hoàng giả mạo để bức tử Phòng Tô. Cho nên hai câu trên cũng không “ăn nhằm” gì đến Khổng Tử và Nho Giáo cả!* (7)

Ngoài ra, dưới nhan đề “*Quang Trung cũng dùng “văn hóa quỳ lạy”*”, có lẽ để xứng đáng với danh hiệu “**Phia Sứ’ chuyên nghiệp**”, đương sự **PHIA** một cách trắng trợn như sau về Vua Quang Trung:

“Sau khi thắng quân Thanh, Nguyễn Huệ bảo Ngô Thì Nhiệm viết tờ biểu dâng lên Vua Thanh. Tờ biểu cũng bi thảm không thua gì tờ biểu của Lê Lợi:

“*Ngày mùng 5 tháng Giêng năm nay, lúc mới đến, tôi mong gặp Tôn Sĩ Nghị để hỏi xem việc dùng binh có phải là thực do Đại Hoàng Đế không. Nhưng Sĩ Nghị tự đón đánh, rồi bị đầy tớ của tôi đánh bại,*

quân sĩ giày xéo lên nhau mà chết không biết bao nhiêu mà kể. Những quân hiệu bị bắt còn hơn 800 người, tôi đã cấp cho ăn mặc và cho ở riêng một chỗ.

“Nếu tình hình trên không được bày tỏ, Thiên triều không khoan dung, muốn động binh chinh chiến, thì nước nhỏ không được thờ nước lớn, tôi cũng đành nhờ trời mà thôi”.

Nguyễn Huệ đã cho người đưa vàng bạc qua đút lót cho quan nội các Phúc Khang An và quan làm chủ trương của triều đình nhà Thanh là Hà Thân nhờ tâu giúp, rồi sai người cháu là Nguyễn Quang Hiến và quan Vũ Huy Tấn đem đồ cống phẩm sang Yên Kinh vào châu vua nhà Thanh và dâng biểu xin phong. ***Vua nhà Thanh bèn sai sứ sang phong cho vua Quang Trung làm An Nam Quốc Vương, và giáng chỉ cho Quang Trung qua châu.***

Vua Quang Trung phải chọn một người hình dung giống mình, tên là Phạm Công Trị trá làm quốc vương, rồi sai Ngô Văn Sở, Đặng Văn Chân, Phan Huy Ích, Võ Huy Tấn đưa sang Yên Kinh, vào châu Càn Long. Ngoài những phẩm vật phải đem cống, vua Quang Trung lại đem cống thêm đôi tượng đực, vua Càn Long tưởng Phạm Công Trị là Nguyễn Quang Trung thật, cho vào làm lễ ôm gối, như là tình cha con...”(7)

Sở dĩ chúng tôi cho đương sự là **PHIA SỬ** ở đây là vì khi có dịp đọc những nhà Nghiên Cứu đứng đắn và nổi tiếng thì **BẦU KHÍ** mà các Vị này mô tả giai đoạn Lịch Sử quan trọng này liên quan đến Vua Quang Trung, hoàn toàn **NGƯỢC HẢN** với Bầu Khí mà tay **“Phia Sứ chuyên nghiệp”** của chúng ta cố tình **DỤNG ĐÚNG LÊN** qua câu văn sau đây:

“Sau khi thắng quân Thanh, Nguyễn Huệ bảo Ngô Thì Nhiệm viết tờ biểu dâng lên Vua Thanh. Tờ biểu cũng bi thảm không thua gì tờ biểu của Lê Lợi”

CÓ THẬT NHƯ VẬY HAY KHÔNG ???!!!

Chúng tôi xin được trích dẫn dưới đây nội dung bài viết của hai nhà Nghiên Cứu đứng đắn . Người thứ nhất là một PGS trong nước Ts Tạ

Ngọc Liên trong bài viết : [“Thanh Thục Lục” & Giá Trị Sử Liệu về Quan Hệ nhà Thanh & nhà Tây Sơn](#)

Tác giả viết:” *Lịch sử bang giao giữa đời Càn Long nhà Thanh và nhà Tây Sơn có thể nói là hết sức thú vị. Nếu như về quân sự, trong cuộc chiến tranh xâm lược Việt Nam do chính Càn Long theo dõi chỉ đạo chặt chẽ, đã bị Quang Trung nhanh chóng đánh bại, giành thắng lợi oanh liệt, **thì sau chiến tranh, trong bang giao hai nước, nhà Tây Sơn cũng đạt được thành tích nổi trội ở thế mạnh, khiến Càn Long phải nể trọng, thậm chí còn bị Tây Sơn lấn lướt**” (LVT tô đậm & nhấn mạnh ở đây và phần sau)*

Hoặc : “*Cuộc chiến tranh giữa nhà Thanh và nhà Tây Sơn kết thúc bằng chiến thắng lớn của Tây Sơn. Bị thất bại nặng nề, song nhà Thanh không dám phát động tiếp một cuộc chiến để báo thù **và đã phải chấp nhận thiết lập quan hệ bang giao hòa hiếu với Tây Sơn.**”*

Và: “Đề “khởi động” cho vấn đề thứ nhất, Quảng Tây Tả giang binh bị đạo Thang Hùng Nghiệp viết thư cho Tây Sơn, gợi ý vua Quang Trung nên viết biểu “câu phong” gửi lên Càn Long. **Thay lời Quang Trung, Ngô Thì Nhậm đã soạn bức Trần tình biểu với lời lẽ mạnh mẽ, danh thép, thể hiện tinh thần bất khuất:** “*Đốc bộ đường Tôn Sĩ Nghị là đại thần ở biên giới đáng lẽ phải tra xét kỹ, tìm nguyên do vì sao Duy Kỳ bỏ nước và vì sao tôi phải đem quân vào, rồi tâu rõ lên Đại hoàng đế, chờ ngài phân xử... Thế mà vì nghe theo lời người đến trước, Nghị xé biểu chương của tôi ném xuống đất, rồi truyền hịch khắp trong nước, mượn tiếng khôi phục nhà Lê... Nghị điều binh qua cửa ải, chực “nhỏ cỏ, nhỏ cả rế”, chém giết bừa bãi để hả dạ tham tàn. Tôi ở tít tận chân trời xa xôi, chẳng biết việc đó là do Đại hoàng đế sai khiến hay là tự kẻ bầy tôi nơi biên giới trá mệnh để cầu công?...” và “Ngày hôm ấy, quân Sĩ Nghị xông ra đánh trước, vừa mới giao phong đã vỡ chạy tán loạn, thầy chết chồng chất lên nhau, đầy đồng, nghẽn sông...” (Bang giao tập)(8)*

Vị thứ hai là Hoa Bằng một nhà Viêt Sử nổi tiếng từ thời Tiền Chiến với tác phẩm [‘Quang Trung Nguyễn Huệ: Anh Hùng Dân Tộc \(1788-1792\)](#)

Tác giả viết:

“Kèm theo tờ biểu trên, vua Quang Trung còn có bức thư gửi cho Thang Hùng Nghiệp, cuối thư có những lời khinh miệt và đe dọa “Thiên triều” nữa :

“ . . . Ôi, quân lính cốt hòa thuận không cốt đông, cốt tinh nhuệ, không cốt nhiều. Người khéo thắng là thắng ở chỗ rất mềm dẻo, chứ không phải lấy mạnh đè yếu, nhiều hiếp ít. Ví bằng chút tình trước đây không được bày tỏ, Thiên triều không chịu khoan dung một chút, cứ muốn động binh để tranh chiến, thế là làm cho nước nhỏ không được phục sự nước lớn thì bây giờ Đại Quốc (chỉ nhà Thanh) có dạy bảo gì, tôi cũng chỉ xin theo thôi (ý nói có muốn đánh nhau thì ta sẽ đánh cho mà coi).

“Nay có một tờ hịch của Tôn Sĩ Nghị trong nói toàn là những lời lăng loàn, chọc tức gây hấn, xin đánh chính một thế...”

Những lời giả đò cung thuận, nhưng đầy vẻ ngạo nghễ ấy của vua Quang Trung làm cho Thang Hùng Nghiệp rụng rời kinh hãi !

Nhất là xem hết tờ biểu trên, Nghiệp tưởng chừng như nó có tính cách khiêu khích để cuốn nhà Thanh vào vòng khói đạn lần nữa !

Nghiệp nói với sứ giả ta là Hồ Hồ Hầu : “Bây giờ không phải là lúc quân hai bên đương đánh nhau, vậy sao lại thả tuyên giọng tức giận ? Muốn cầu phong tước, hay muốn lại gây binh tranh, mà nói những lời như thế ?”.

Vì giữ thế diện cho “Thiên triều”, Nghiệp phải đim bức thư ấy, không dám để lọt đến mắt vua Kiên Long” (9)

Hoặc: “Sau khi đã áp đảo được nhà Thanh về mọi phương diện, Vua Quang Trung bề ngoài tuy mềm dẻo chịu phong, để đối với ngoài, được Mãn Thanh chính thức thừa nhận, hòa hoãn được việc ngoại giao, chuyên lo mọi việc kiến thiết nội bộ ; đối với trong, được dân chúng biết rõ sự mình lên cầm chính quyền, là danh chính ngôn thuận, xứng đáng thay thế triều Lê, nhưng Ngải vẫn “xoay” nhà Thanh như đùa với con nít.”.....

“Không muốn chịu phong ở Thăng Long, vua Quang Trung nói thác với sứ Thanh, Thành Lâm, khi Lâm mới đến cửa Nam Quan: “Thành Thăng Long đã tắt hết vượng khí; xin mời sứ giả vô Phú Xuân”.

Thành Lâm cho thế là trái lẽ, không chịu vào Thuận Hóa.

Vua Quang Trung cũng gắng, không buồn ra Bắc để nhận tờ sách phong của một “Thiên triều” chiến bại, nên cứ thoái thác, như ta đã thấy ở mấy bức thư trên, là nhà vua đang se mình, giùng giàng lần lữa mãi.

Nhưng rồi việc ấy kết thúc bằng cách sai cháu ngoại là Phạm Công Trĩ mạo thay nhà Vua đứng nhận phong” (10)

Xin được ngừng phần trích dẫn ở đây vì chúng tôi cảm thấy phần trên đã tạm đủ để chứng minh rằng **Vua Quang Trung đã hành động như một KẼ CHIẾN THẮNG đang ở thế THƯƠNG PHONG đối với nhà Thanh, NGƯỢC HẠN với nhưng gì tay “Phía Sứ chuyên nghiệp” XUYÊN TẠC ở trên**

Tuy nhiên, nếu có Quý Độc Giả nào muốn hiểu thêm **tại sao** nhà Việt Sử Hoa Bằng viết rằng **Vua Quang Trung “xoay” nhà Thanh như đùa với con nít** cũng như vua Càn Long nhà Thanh đã có thái độ **QUY LUY SẴN ĐÓN như thế nào** đối với Phái Bộ do cháu ngoại của Vua Quang Trung là Phạm Công Trĩ (*Giả Vương*) cầm đầu qua Trung Hoa dự lễ “*Khánh Thọ Bát Tuần*” của Càn Long, thì Xin Mời vào LINK dưới đây để tham khảo:

<http://minhtrietviet.net/lemontee/wp-content/uploads/2014/05/QTHDmuoi.pdf>

Trước khi chấm dứt phần này, chúng tôi xin phép được bàn sơ qua một chút về Triết Lý và Nghệ Thuật DỪNG NƯỚC & GIỮ NƯỚC của Tổ Tiên chúng ta hầu **làm sáng tỏ phần nào Ý NGHĨA Thực Sự liên quan đến các Hành Vi của Tiên Nhân ta mà tay “Phía Sứ” cố tình XUYÊN TẠC.**

Triết Lý và Nghệ Thuật nêu trên có thể được tóm tắt bằng câu **“Dĩ Bất Biến Ứng Vạn Biến”** của Dịch Lý.

Câu trên gồm 2 phần:

Dĩ Bất Biến là phần THỂ hay Nguyên Lý và *Ứng Vạn Biến* là phần DUNG

Trong đồng văn Triết Lý Chính Trị VIỆT, *Dĩ Bất Biến* có nghĩa là Trung Thành với LÝ TƯỞNG Ban Sơ *không thay đổi* (*Bất Biến*) trong việc Dựng Nước & Giữ Nước ở phần Thể hay Nguyên Lý, nhưng khi áp dụng vào cuộc sống thì hành giả phải biết *Ứng Vạn Biến*. Lý do là cuộc sống luôn luôn thay đổi, nhưng may mắn là **KHÔNG** thay đổi một cách “*loạn xạ*”, mà tuân theo luật tắc HAI CHIỀU “nhất Âm nhất Dương chi vị ĐẠO”: một “*âm*”, một “*dương*”, một “*động*” một “*tĩnh*”, một “*sáng*” một “*tối*” một “*cương*” một “*nhu*”.....Do đó, hành giả phải tu luyện để nắm vững Tinh Hoa của Triết Lý HAI CHIỀU KÍCH hầu có được đầu óc minh mẫn, nhằm *Ứng Vạn Biến* tức có khả năng thích ứng với các hoàn cảnh khác nhau trong đời sống, biết khi nào “*Xuất*” khi nào “*Nhập*”, biết khi nào phải NHU khi nào phải CƯƠNG mà điều quan trọng *nhất* là luôn luôn giữ được TRUNG ĐẠO, tức Trung Thành với LÝ TƯỞNG Ban Sơ.

Trên đây là tóm tắt ĐẠO LÝ Chính Trị giúp Tổ Tiên Lạc Việt trong việc DỤNG NƯỚC & GIỮ NƯỚC trên nhiều ngàn năm Lịch Sử.

Vì VN là một nước nhỏ nằm bên cạnh một nước Tàu to lớn, nên nhằm hạn chế tối đa nguy cơ Chiến Tranh mà khi xảy ra thì chỉ làm khổ nhân dân mà thôi, do đó, lúc bình thường, Tổ Tiên chúng ta thường xử dùng Đạo NHU hay Đạo HÒA tức tỏ ra Hòa Nhã, Lễ Độ, Nhún Nhường với đối tác, nhưng Nghệ Thuật Chính Trị của các Ngài nằm ở chỗ tuy bề ngoài có thái độ Nhún Nhường nhưng **KHÔNG** đi tới chỗ Luôn Cúi. Lý do là nếu hành giả vì không giữ được TRUNG ĐẠO mà có thái độ Luôn Cúi thì phe Địch sẽ khinh thường mình, mà hệ quả là nguy cơ Chiến Tranh trong trường hợp này không thuyên giảm mà còn có cơ gia tăng!

Nhưng một khi biết rằng Chiến Tranh không thể nào tránh khỏi, thì Tổ Tiên ta bắt đầu áp dụng Đạo CƯƠNG hay Đạo CHIẾN với song

song việc vận động sự Hậu Thuần của Toàn Dân và đó có lẽ là tất cả Ý Nghĩa của Hội Nghị Diên Hồng ở thời nhà Trần. Mà khi đã quyết định **ĐÁNH** thì phải nỗ lực Đánh cho Địch một trận địch đáng , nên thân, nhớ đời nhằm giảm thiểu những nguy cơ Chiến Tranh trong tương lai.

Nhưng khi đã Chiến Thắng đối phương rồi thì Tiên Nhân ta lại trở lại áp dụng Đạo NHU như đối xử tử tế, nhân đạo với tù nhân địch, tiếp tục các lễ nghi hình thức về triều cống như trước, cũng như xử dụng ngôn ngữ ngoại giao nhằm giảm thiểu việc chạm tự ái đối phương.

Tóm lại, nước Việt là một nước nhỏ, mà sống còn được cạnh một nước Tàu khổng lồ, to lớn hơn mình cỡ 10 lần, trên nhiều ngàn năm, là nhờ trình độ Chính Trị của Tổ Tiên Lạc Việt đã đạt được đến trình độ Siêu Đẳng của ĐẠO NGHỆ, thì với loại kiến thức và đầu óc Thiển Cận, Hạn Hẹp MỘT CHIỀU, tay “Phia Sử chuyên nghiệp” làm sao mà hiểu nổi, do đó mới giở trò Xuyên Tạc, Ma Ly một cách rất là NGU NGO !

Ngoài ra, muốn hiểu rõ lý do tại sao Vua Quang Trung với thành tích “Bách Chiến Bách Thắng” và đang ở thế THƯỢNG PHONG đối với nhà Thanh sau Chiến Thắng Át Dậu (1789), vẫn tiếp tục áp dụng Đạo NHU của truyền thống Tổ Tiên Lạc Việt thì có lẽ phải lắng nghe lời Tâm Sự của Ngài với Ngô Thời Nhậm lúc ở dưới núi Tam Điệp như sau:

“Lần này ta ra thân hành cầm quân, phương lược tiến đánh đã có sẵn, chẳng qua mười ngày, có thể đuổi được người Thanh, nhưng nghĩ, chúng là nước lớn gấp mười nước mình, sau khi bị thua trận, ắt ấy làm then mà lo báo thù, như thế thì việc binh đao không bao giờ dứt không phải là phúc cho dân, nữ nào mà làm như vậy. Đến lúc ấy, chỉ có người khéo lời lẽ mới dẹp nổi việc binh đao. Không phải Ngô Thời Nhậm thì không ai làm được. Chờ mười năm nữa cho ta được yên ổn mà nuôi dưỡng lực lượng bấy giờ nước giàu dân mạnh, thì ta có sợ gì chúng’.(11)

Xin được trở lại với đề tài chính. HNH tiếp tục: “Giành độc lập dân tộc là vứt bỏ xiềng xích ngoại thuộc, đây là sự lệ thuộc bất bình đẳng trên dưới, còn gọi là sự lệ thuộc theo chiều thẳng đứng

(vertical). Mặt khác, độc lập không có nghĩa là tách ra khỏi sự tùy thuộc lẫn nhau theo chiều ngang (interdépendance horizontale), xu thế của thời đại ngày nay là sự tương tùy (theo chiều ngang) giữa các quốc gia, các khu vực ngày càng tăng.

Khi nền độc lập của dân tộc bị đe dọa thì “độc lập dân tộc” là nghĩa lớn chói lọi tỏa sáng khắp nơi. Trong hai cuộc kháng chiến vừa qua, hàng triệu người sẵn sàng hy sinh những “nỗi niềm hạnh phúc” và “tự do” riêng tư vì “dân tộc độc lập”. **“Không có gì quý hơn độc lập tự do”** (Hồ Chí Minh), người tuyên bố chân lý này trước quốc dân và nhân dân thế giới ở giờ phút trọng đại của lịch sử dân tộc cũng là người nhấn nhủ chúng ta: **“Nhân dân không được tự do, hạnh phúc thì độc lập cũng chẳng có ý nghĩa gì”**. Độc lập là điều kiện thứ nhất của Tự do, Hạnh phúc nhưng Độc lập không phải là cứu cánh cuối cùng. Dân tộc ta đã giành được độc lập. Phía trước là chân trời Tự do – Hạnh phúc. Khát vọng tự do, ước mong hạnh phúc của con người là vô hạn”.(12)

Quả thật Hoàng Ngọc Hiến đang **ĐÙA GIAI** ! Chúng tôi vừa chứng minh ở phần trên rằng cái mà HNH gọi là **“dân tộc độc lập”** theo kiểu Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã là một cái **BÁNH VẼ Vĩ Đại** (nhại lại HNH) thì cái **BÁNH VẼ** liên quan đến cái mà HCM và đảng CSVN gọi là **“tự do, hạnh phúc”** thì phải **VĨ ĐẠI** gấp trăm ngàn lần, như Lịch Sử và Thực Tế đã và đang chứng minh !

Đúng là **ĐẠO ĐỨC GIẢ** ở trình độ **THƯỢNG THỪA** mà có lẽ **chỉ** Hồ Chí Minh và đảng CSVN mới đạt tới được, tức ở mức độ **không ai sánh kịp** như phân trình bày ở trên cho thấy !

HNH viết tiếp: “Trong thời kỳ đấu tranh giành “độc lập, tự do”, tự do của cả cộng đồng dân tộc là nghĩa lớn được đặt lên trên hết. Tư tưởng “dân quyền tự do” coi trọng những quyền tự do cá nhân. Hướng về xã hội tương lai, Mác nêu lên nguyên lý bất hủ: *“Sự phát triển tự do của mỗi người là điều kiện cho sự phát triển tự do của mọi người”* (Đối với chúng ta, nguyên lý này giá như đảo ngược lại thì nghe thuận hơn). Phải chăng ở nguyên lý nói trên được nhấn mạnh ưu tiên của “sự phát triển tự do của mỗi người” (tức là sự phát triển tự do của cá nhân) ? (dĩ nhiên, cũng theo quan niệm của Mác, phải

thấy “tính liên đới” của sự phát triển tự do của mỗi người với sự phát triển tự do của mọi người”(13)

Trăm lần như một, cứ mỗi lần bị “bí” thì các *tay* thường được gọi là “lý thuyết gia Mác-Xít” đem câu “*Sự phát triển tự do của mỗi người là điều kiện cho sự phát triển tự do của mọi người*” của Kark Marx ra để “*hù dọa*” đối tác.

Về khía cạnh này, chúng tôi cũng đã có dịp chứng minh trước đây rằng các nhà cầm quyền CS cách chung và CSVN cách riêng, về cả hai mặt lý thuyết và thực tế, không những không chủ trương mà còn ***chống lại sự phát triển tự do cá nhân bị xem là nguy hại cho sự sống còn của xã hội CS.***

Bắt chước các *tay* “lý thuyết gia CS” đàn anh khi bị “bí”, thường căn cứ trên câu tuyên bố lẻ loi của nhà sáng lập ra lý thuyết Mác-Xít “*sự phát triển tự do của mỗi người là điều kiện cho sự phát triển tự do của mọi người*” mà trên thực tế chỉ là một câu có tính cách **TUYÊN TRUYỀN** kết thúc chương 2 bản “*Tuyên ngôn Cộng Sản*”, Hoàng Ngọc Hiến lại muốn khai triển câu phát biểu nêu trên bằng một thí dụ lấy từ xã hội CSVN. (Ở đây, HNH không hiểu hay *giả vờ* không hiểu rằng câu phát biểu của Karl Marx nêu trên vì tính chất tuyên truyền của nó, có thể được xếp vào cùng loại với các câu tuyên truyền láo khoét khác của Hồ Chí minh như “*không có gì quý hơn độc lập tự do*” hoặc *nhân dân không được tự do, hạnh phúc thì độc lập cũng chẳng có ý nghĩa gì*”)

Ngoài ra, lối tiếp cận của HNH đối với đề tài nêu trên khiến chúng tôi liên tưởng tới vở kịch của nhà viết kịch danh tiếng của Pháp Molière có tựa đề “*Trưởng Giả Học Làm Sang*” (Le Bourgeois Gentilhomme) mà chúng tôi xin phép được đổi thành “***Khi Cán Bộ CS Học Làm Sang***” cho hợp với đồng văn.

HNH viết: “*Nam Cao*” là tác giả hiện đại có những cảm hứng nhân văn gần gũi hơn cả với minh triết chủ nghĩa Mác. Cảm hứng này được bộc lộ trong những suy nghĩ day dứt của Thứ về cách sống và lẽ sống làm người : “*Thứ-tác giả viết-không thể nào chịu được rằng sống chỉ là làm thế nào cho mình, vợ con mình có cơm ăn áo mặc thôi. Sống là để làm cái gì đẹp hơn nhiều cao quý hơn*

nhieu. Mỗi người sống phải làm thế nào cho phát triển đến tận độ những khả năng của loài người chứa đựng trong mình” (H.N.H. tô đậm), Sau đây là mấy câu đối thoại giữa Thứ và San, một trong những đoạn đối thoại hay nhất trong truyện *Sống mòn*:

“Y mỉm cười chua chát hỏi San

– *Nếu gia đình anh có cách sinh nhai chắc chắn rồi, anh chỉ nghĩ đến anh thôi, thì anh sẽ làm gì ?*

– *Tôi học vẽ, tôi thích vẽ ngay từ hồi mười ba, mười bốn tuổi. Ông giáo nào cũng phải để ý đến cái khiếu vẽ của tôi và bắt tôi vẽ những bức tranh trong lớp. Giá tôi được học , chắc chắn tôi có thể thành họa sĩ”.*

.....
.....

Nam Cao đã đề cập đến vấn đề này qua những suy nghĩ hần học của nhân vật Thứ về kiếp sống của y *“khao khát muốn lên cao nhưng lại bị áo cơm ghì sát đất”*:

– *Sao mà cái đời nó tù túng nó chật hẹp. nó bần tiện thế ! Không bao giờ nhìn cao một tí, Chỉ những lo ăn, lo mặc. Hình như tất cả nguyện vọng , tất cả mong ước, tất cả mục đích đời chúng ta chỉ là một ngày hai bữa. Bao nhiêu tài trí, sức lực, lo tính đều dùng vào việc ấy. Lúc nào cũng lo chết đói, lúc nào cũng lo làm thế nào để cho không chết đói,”* (8)

Qua lời phát biểu nêu trên, vô tình hay cố ý, Nam Cao đã viết ra một Bản **CÁO TRẠNG**Đích Đáng đối với Chủ Nghĩa CS nói chung và đặc biệt đối với Chế Độ CSVN chuyên dùng cái *“Bao Tử”*, *cái Đói* để tìm cách kiểm soát quần chúng cũng như dập tắt *“tù trong trướng nước”* những mầm mống chống đối. Vì đó chính là **THỰC TRẠNG** tại Miền Bắc VN trước năm 1975, do đó ngay sau 1975 mới xảy ra tình trạng : *“Miền Nam nhận họ, miền Bắc nhận hàng”*!

Tiếc là Nam Cao mất sớm (1951), vì nếu may mắn sống thêm được vài năm nữa mà còn mang nặng đầu óc *“tiểu tư sản”* *“hủ hóa”* như vừa trình bày ở trên thì Nam Cao có rất nhiều *“triển vọng”* là sẽ theo chân các bạn đồng nghiệp *“Nhân Văn Giai Phẩm”* để *“đọc đi “an*

tri”, tức được giao cho các chính quyền địa phương “*quản thúc*” như những tên “*tù khổ sai*”, ngay đối với những người đã có công với “*cách mạng*” chiến đấu chống Pháp trong thời gian kháng chiến!”

Thật KHÔNG có gì Bất Nhân, Bất Nghĩa, Tàn Ác, Man Rợ, Ngu Ngơ hơn tập đoàn Lãnh Đạo CSVN vậy !!!

HNH viết tiếp: “Khi nạn đói kinh niên là nỗi ám ảnh thường trực của hàng triệu người thì hạnh phúc trước hết là “có cơm ăn, áo mặc”. Đến khi khỏi phải lo “cơm, áo” thì điều then chốt của hạnh phúc là “cá tính tự do”, “sự phát triển đến tận độ những năng lực của loài người được chứa đựng ở mình”. Phát triển tự do nhân cách là một hình thức cao của hạnh phúc. ***Bi kịch của nhân cách phát triển tự do có khi “đáng sống” hơn sự hồ hởi ngây dại của nhân cách không phát triển.*** Công cuộc đổi mới đã có những thành quả ban đầu, nhân dân ta có cơ qua cái thời “cơm ngửi”. Đối với hạnh phúc của con người, “cá tính tự do” không phải là một điều xa xỉ. Sự phát triển những năng lực của con người có liên quan đến hai lĩnh vực hoạt động nhân sinh “học” và “hành”, “học” nhằm sản sinh hoặc phát triển những năng lực và “hành” là vận dụng thực hành những năng lực đã có nhằm sản sinh ra những kết quả thực tại. Nói một cách nôm na đó là hoạt động “học võ” và hoạt động “dụng võ”. Hai lĩnh vực hoạt động này có liên quan mật thiết với nhau. Không “biết võ” hoặc “biết võ” mà không có đất “dụng võ” đều gây khó khăn cho sự phát triển nhân cách. Một chiến lược hợp lý cho sự phát triển bình thường của nhân cách con người phải tính đến hai mặt: vừa tạo những điều kiện chủ quan và khách quan thuận lợi cho sự học tập nhằm phát triển kịp thời năng lực, vừa tạo những trường hoạt động phong phú, đa dạng để con người ta với những cá tính hết sức khác nhau tha hồ mà vận dụng và thi thố tài năng. Trong xã hội ta hiện nay, nhiều trường hợp đạo đức tiêu cực thật ra bắt nguồn từ những khó khăn, những bế tắc của sự phát triển nhân cách ở phương diện năng lực: hoặc năng lực không phát triển kịp tương xứng với nhiệm vụ mới hoặc có năng lực nhưng không được sử dụng”(14)

Quả đúng là “Trưởng Giả Học Làm Sang” ! “Trưởng Giả” đây là những Cán Bộ CSVN thuộc thành phần được Ưu Đãi như Hoàng Ngọc Hiến chẳng hạn nhờ vai trò **VAN NÔ** của mình ở trong nước

cũng như tại hải ngoại, tức những kẻ như đương sự **BÁN RẺ** Lương Tâm, lòng Tự Trọng, Tự Do, Nhân Phẩm của mình để đi làm **NỖ LỆ** cho đảng CSVN hầu được “**ăn trên ngồi trốc**”, lại bày vẽ đi “**thuyết giảng**” cho người Dân VN về sự Cần Thiết của việc phát triển cái gọi là “**Tự Do**”, “**Nhân Cách**” cho **Hạnh Phúc con người ???!!!**

Nhân dân VN hiện nay gồm đại đa số là “**Dân Oan**”, thành phần Cô Thê, “thấp cổ bé họng”, bị nhà cầm quyền CSVN bóc lột đến tận xương tủy, “ngày ba bữa” lo chưa xong, thì làm sao có đủ thì giờ, tâm trí để nghe Hoàng Ngọc Hiến “thuyết giảng” về cái gọi là trương quan giữa **Tự Do**”, “**Nhân Cách** và ”**Hạnh Phúc con người dưới chế độ CSVN ???!!!**

Cộng Sản cách chung và CSVN cách riêng có cái Khuyết Tật **bất tri** là khi nói **LÝ THUYẾT** một cách **Tiên Thiên** thì có vẻ “**Hay Ho**” như nhận xét của HNH dưới đây: “Nghiên cứu thân phận con người trong xã hội, Mác thấy rằng ở trình độ phát triển xã hội này “sản xuất nhỏ là điều kiện tất yếu cho sự phát triển sức sản xuất xã hội và cá tính tự do của người lao động và nó chỉ đạt tới sự phồn thịnh, chỉ bộc lộ toàn bộ năng lực của nó, chỉ có được hình thức cổ điển tương xứng nơi nào người lao động là người tự do có sở hữu riêng về những điều kiện lao động của mình do chính mình sử dụng, nơi nào người nông dân làm chủ được thửa ruộng mà nó chăm chút cày bừa, người thợ thủ công nắm được công cụ một cách thành thạo tuyệt vời” hoặc

“thế giới tiểu tư sản được phản ánh như là một thế giới trong đó con người còn có sự cương nghị, có tinh thần chủ động và hành động một cách độc lập? Ăng-ghe-n đã chỉ ra nguồn gốc sâu xa: “Nông dân Na Uy – ông viết – chưa bao giờ là nông nô, tiểu tư sản Na Uy là con đẻ của nông dân tự do và do đó nó là “con người hần hoi”” (15)

nhưng khi tới giai đoạn **ÁP DỤNG** về cả phần Lý Thuyết được phát triển về sau, lẫn khía cạnh Thực Tế của chủ nghĩa Mác-Xít thì ngay cả các “cha đẻ” của thuyết Mác-Xít như Marx-Engels, rồi đến CS

Nga, CS Tàu, CS Việt đều làm những điều hoàn toàn **NGƯỢC LAI** với nội dung **ban đầu** là đối tượng của đoạn văn nêu trên của HNH.

Lịch Sử cho thấy về mặt lý thuyết Mác-Xít mà ai cũng biết như các phương tiện sản xuất phải được ***tập trung*** vào tay nhà nước, ***tu hữu*** phải được ***hủy bỏ***, và trong giai đoạn “*xã hội trung gian*” **Marx cho phép** nhà nước xử dụng các phương tiện ***phi dân chủ như độc tài chuyên chính vô sản***, (16) thì rõ ràng trong xã hội CS **điển hình**, ở khía cạnh Lý Thuyết cũng như trên Thực Tế, **KHÔNG CÓ người lao động nào là người tự do có sở hữu riêng hoặc không có những thể chế làm chủ (possession) đa dạng nào phát huy tối ưu nhân cách của những người lao động thuộc những lứa tuổi, ngành nghề, vùng dân cư khác nhau** như HNH viết **ÁU** ở trên.

Tóm lại, các thí dụ vừa được trình bày ở phần trên chứng tỏ rằng **lý thuyết** Mác-Xít được “**dựng lên**” trong quá khứ hoàn toàn đi **NGƯỢC HẢN** với những nhận xét **Thực Tế** của chính các người khai sinh ra nó, **thì làm sao lý thuyết Mác –Xít có thể được gọi là “Chủ Nghĩa Khoa Học”?** như đã được **tuyên truyền trong khoảng thời gian dài trước đây bởi các nhà cầm quyền CS ???!!!**

Vậy nên, nếu phân tích một cách thấu đáo hơn thì lý thuyết Mác_Xít xuất hiện như là một trong những Chủ Nghĩa **PHẢN KHOA HỌC** nhất trong Lịch Sử loài người mà hệ quả của điều trên là các Chế Độ CS còn lại trên Thế Giới có lẽ sẽ hoàn toàn **SUP ĐỔ** trong một tương lai không xa !!!

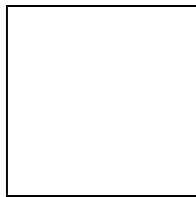
Lê Việt Thường

CHÚ THÍCH

- 1) Hoàng Ngọc Hiến, “Luận Bàn Minh Triết & Minh Triết VIỆT”, NXB Tri Thức, Hà Nội, VN, 2011, tr. 97
- 2) http://ethongluan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=10156:vi-t-nam-ti-p-t-c-du-day-gi-a-m-va-trung-qu-c-vi-t-hoang&catid=66&Itemid=301
- 3) http://www.ethongluan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=10389:ba-thang-m-t-m-t-t-dola-bao-gi-vi-t-nam-v-n-vi-t-hoang&catid=66&Itemid=301
- 4) http://bacaytruc.com/index.php?option=com_content&view=article&id=2714:chuyn-qvn-hoa-qu-lyq-&catid=34:tin-an-c-gi&Itemid=53
- 5) Beijing Review, «Archaeology finds give clues to 10,000-year Chinese History», 23-29/03/05, tr. 31
- 6) <http://minhtrietviet.net/nhung-ngo-nhan-lau-doi-ve-nho-giao-phan-hai/>

- 7) http://bacaytruc.com/index.php?option=com_content&view=article&id=2714:chuyen-qvn-hoa-qu-lyq-&catid=34:din-an-c-gi&Itemid=53
- 8) <http://minhtrietviet.net/thanh-thuc-luc-gia-tri-su-lieu-ve-quan-he-giua-nha-thanh-nha-tay-son/>
- 9) <http://minhtrietviet.net/lemontee/wp-content/uploads/2014/04/QTHDchin1.pdf>
- 10) <http://minhtrietviet.net/lemontee/wp-content/uploads/2014/05/QTHDmuoi.pdf>
- 11) Đỗ Bang, «Những Khám Phá Về Hoàng Đế Quang Trung», nxb Thuận Hóa, 1998, tr.239
- 12) Hoàng Ngọc Hiến, Idem, tr.98
- 13) Idem
- 14) Idem, tr.99-101
- 15) Idem tr.101-102
- 16) Gill Hands, “Marx”, Hodder & Stoughton, England, 2000 tr.46

THỦ THUẬT “NÓI MỘT ĐẢNG, LÀM MỘT NẾO” CỦA HỒ CHÍ MINH & CSVN

Đến đây, chúng tôi xin được trở lại với đề tài chính của loạt khảo luận này nhằm PHÊ BÌNH cuốn sách “*Luận Bàn Minh Triết & Minh Triết Việt*” của Hoàng Ngọc Hiến.

HNH viết tiếp: “*Tư tưởng Độc lập – Tự do – Hạnh phúc*” được đề xướng từ “*thuở ban đầu dân quốc*” và sau một nửa thế kỷ giữ nước, dựng nước, trước sự khủng hoảng của lý thuyết về chủ nghĩa xã hội, để xác định cho chúng ta một quan niệm hiện thực và nhân văn về chế độ xã hội mới, dường như ***không có con đường nào khác là trở về với tư tưởng vĩ đại này***”. (LVT viết chữ nghiêng và tô đậm) (1)

Quả đúng như HNH vừa phát biểu ở trên rằng không còn gì Lớn Lao Vĩ ĐAI hơn “*Tư tưởng “Độc lập – Tự do – Hạnh phúc*” của Hồ Chí Minh, nhưng điều đáng tiếc ở đây là ***lớn lao Vĩ ĐAI KHÔNG*** phải trên bình diện Tư Tưởng, Lý Thuyết tự thân, mà là ở khía cạnh ***BÁNH VẼ*** mà Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã và đang cho dân tộc VN “*ăn*” trong suốt khoảng 70 năm vừa qua. Nghĩa là khó có sự ***DỐI TRÁ*** nào ***lớn hơn, tinh vi, thâm hiểm*** hơn âm

mưu **LUÔNG GẠT** của HCM và đảng CSVN đối với nhân dân VN trong thời kỳ Lịch Sử vừa qua.. Đến nỗi vào tận thời điểm hôm nay, Lịch sử bước qua thiên niên kỷ thứ ba đã 14 năm nay rồi , mà, bất chấp những bằng chứng tài liệu Lịch Sử “*tràn ngập*” trên Internet chứng minh rằng âm mưu **BÁN NƯỚC** của HCM và đảng CSVN là có **NGAY TỪ ĐẦU**, chứ **KHÔNG** cần phải đợi tới khi có Văn Thư của Phạm Văn Đồng vào năm 1958 hay Thỏa Thuận Thành Đô của CSVN với Trung Cộng vào năm 1990, mới xuất hiện “hiện tượng” nêu trên, cũng như bất chấp lời tuyên bố thẳng thừng của “*tên*” Tổng Bí Thư đảng CSVN Lê Duẩn : “**Ta đánh miền Nam là đánh cho Liên Xô và Trung Cộng**”, những kẻ như tay đàn em “*cò môi*” của NGK và Thông Luận mới đây (lẽ dĩ nhiên lặp lại các lời của “*lãnh tụ*” NGK trước đây), đưa ra một câu tuyên bố “*xanh dờn*” như sau;

“Đảng công sản Việt Nam vốn dĩ không hề có viễn kiến gì nhưng ít ra trước đây họ còn có tinh thần dân tộc “ ???!!! (2) (LVT viết chữ nghiêng và tô đậm).

Xin được hỏi đương sự phải hiểu “trước đây” là khi nào vậy ?!

Với tình thế hiện nay khi mà mọi chuyện liên quan đến vấn đề Việt Nam đã bắt đầu dần dần sáng tỏ, có lẽ **KHÔNG** có lời tuyên bố nào **NGU NGO** hơn câu phát biểu nêu trên. Hoặc ngược lại, đó có thể là một **MÀN KỊCH** được diễn xuất một cách **tinh vi, tài tình** nhằm che dấu đằng sau âm mưu **THỎA HIỆP** của Nguyễn Gia Kiểng & Thông Luận với đảng CSVN chẳng ???!!!

Tình trạng này cũng **TƯƠNG TỰ** trường hợp các *tay* **VĂN NÔ** như Hoàng Ngọc Hiến hoặc các *tay* cán bộ văn hóa CSVN **trá hình** được gọi là **PHẢN TỈNH Cuội** trong và ngoài nước, cố tình “*nhôi nhét*” trong đầu óc quần chúng “*huyền thoại*” về cái gọi là một thời kỳ “*lý tưởng*” ???!!! lúc ban đầu của đảng CSVN với Hồ Chí Minh và các *tay* đảng viên kỳ cựu nhằm biện minh, bào chữa cho thành phần lãnh đạo của đảng CSVN, tức những “**ông chủ**” thực sự của bọn họ.

Lý do của nhận xét được đưa ra ở trên là vì điều này **HOÀN TOÀN TRÁI NGƯỢC VỚI SỰ THẬT LỊCH SỬ** và phải chăng đây

là **MÀN KỊCH Cuối Mùa** của các “tay” Dân Chủ và Phản Tỉnh **CUỐI** ở trong và ngoài nước ???!!!

Một Nguyễn Tấn Dũng chẳng hạn, hiện nay đang “*quay cuồng*” với những câu tuyên bố “*re tiền*” nhằm **LUÔNG GẠT** quần chúng , nhưng nếu xét một cách thấu đáo, thì đây cũng chỉ là một nỗ lực nhằm **BẮT CHUỐC “Bác Hồ”** của y mà thôi, qua chiến thuật “**nói một đảng làm một nẻo**” nhằm “**Câu Giò**” cũng như tiếp tục **PHỈNH GẠT** người Dân VN . Tức **đó cũng chỉ là “bốn cũ “ của Hồ Chí Minh mà Nguyễn Tấn Dũng” soạn lại” cho tình thế mới chứ có gì mới mẻ đâu” ?!**

Tóm lại, Âm Mưu **BÁN NƯỚC** của Hồ Chí Minh và đảng CSVN như đã đề cập ở trên, có **NGAY TỪ ĐẦU**, như vô số tài liệu hiện nay cho thấy, **chứ có bao giờ bọn họ thực sự có tình thần dân tộc đâu, như tay đàn em cò mồi của NGK tuyên bố ẤU!**

Những gì Hồ Chí Minh và đảng CSVN tuyên bố về cái gọi là “*lòng yêu nước*” “*tình tự dân tộc*” trước sau cùng chỉ là **CHIÊU BÀI**, **tuyên truyền láo khoét**, nằm trong âm mưu, sách lược áp dụng một cách đều đặn và hệ thống, tùy theo nhu cầu của tình thế, chiến thuật “**nói một đảng làm một nẻo**” .

Đó cũng là lý do nhà văn gốc Pháp Jean Lacouture cùng với nhiều quan sát viên quốc tế khác “*khen*” Hồ Chí Minh là một tay “**Kịch Sĩ Tài Ba**”. Về phương diện này, Nguyễn Tấn Dũng hiện nay tỏ ra là **CHÂN TRUYỀN** của “lãnh tụ” Hồ Chí Minh vậy!

Chưa hết, tay đàn em cò mồi trong một bài viết gần đây, thay mặt Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận, còn tuyên bố một cách “*vung vít*” như sau:

“*Là một tổ chức chính trị dân chủ đối lập của người Việt Nam, chúng tôi xin được đưa ra những giải pháp để giải quyết vấn đề nợ công cũng như sự an toàn của Quỹ Hưu trí để người dân Việt Nam tham khảo và đánh giá như sau.....*”(3)

Câu phát biểu nêu trên chứng tỏ Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận vẫn còn “nuôi” nhiều ẢO TUỞNG, cũng như hoàn toàn KHÔNG NẮM VỮNG VẤN ĐỀ!

Thật vậy, bọn họ vẫn chưa hiểu rằng “Bài Toán” VN KHÔNG phải là một vấn đề thuần túy Chuyên Môn, mà trước hết liên quan đến lãnh vực Chính Trị và cao hơn nữa VĂN HÓA.

Điều mà đảng CSVN THIỆU hiện nay KHÔNG hẳn là những Chuyên Gia về Kinh Tế (nhất là các đề nghị về cái gọi là “Giải Pháp” được đưa ra, đến từ Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận, một nhóm nổi tiếng là gồm toàn những tay với loại kiến thức rất là “lo to mo” trong lãnh vực Kinh Tế cũng như trong các lãnh vực khác).

Bọn họ vẫn không hiểu rằng điều mà đảng CSVN thực sự CẦN là cái ĐẢM LƯỢC về mặt Chính Trị cho một cuộc CẢI TỔ Toàn Diện đến từ những con người tương đối THẬT và SẠCH.

Do Lịch Sử của khoảng 70 năm cầm quyền của đảng CSVN vì hoàn toàn NÔ LỆ cho một Ý Thức Hệ NGOẠI LAI Phi Nhân và Tàn Ác nhất Lịch Sử Nhân Loại là lý thuyết MÁC-XÍT, và với chủ trương TAM VÔ, đảng CSVN đã tìm cách XÓA SẠCH những Truyền Thống Văn Hóa lâu đời của Dân Tộc VIỆT, những Giá Trị cao đẹp về NHÂN CHỦ-THÁI HÒA-TÂM LINH của Việt Nho vẫn còn hoàn toàn thích hợp với trình độ cao nhất trong Bảng Giá Trị Nhân Văn của Nhân Loại hôm nay.

Chính Bầu Khí Văn Hóa Nhân Bản cao đẹp nêu trên đã từng HUN ĐÚC không biết bao nhiêu “Trai Hùng Gái Đằm” Anh Hùng Liệt Nữ, bất chấp những hiểm nguy, khó khăn không kể xiết suốt dòng Lịch Sử nhiều ngàn năm của Dân Tộc, mà cho đến gần đây, vẫn Giữ được mảnh Giang Sơn Gấm Vóc mà Tổ Tiên VIỆT trời trăng lại, trước các âm mưu hiểm độc của Ngoại Bang

Tuy nhiên, do lỗi lầm Chí Tử của Hồ Chí Minh và đảng CSVN “rước voi Công Sản Quốc Tế về dày mỡ mã của Tổ Tiên Lạc Việt”, đưa tới hiện tượng dưới chế độ XHCN, Luân Thường

Đạo Lý bị nghiêng ngả mà hậu quả là tình trạng GIAN THAM, DỐI TRÁ , LỬA ĐÁO hiện diện khắp mọi nơi trong xã hội CSVN hôm nay.

Trong tình thế cực kỳ Nguy Nan hiện nay của Đất Nước đến từ tình trạng “*thù trong giết ngoài*”, chúng ta Cầu Mong nhờ **HỒN THIÊNG SÔNG NÚI** hiển linh, xuất hiện một NGƯỜI ÁO VẢI từ trong lòng Nhân Dân nhằm GIÚP thực hiện một cuộc Cách Mạng Tư Duy TOÀN TRIỆT, từ đó mới hy vọng có được những con người tương đối THẬT và SẠCH nhằm tiến hành một cuộc **CẢI TỐ Toàn Diện** xã hội Việt Nam hôm nay như vừa đề cập ở trên.

Còn về các đám Dân Chủ, Phản Tinh **CUỐI** trong và ngoài nước với những âm mưu tính toán *linh tinh, li ti, vụn vặt nhỏ nhen* cho những quyền lợi cá nhân, bè phái của bọn họ, như trường hợp Nguyễn Gia Kiểng và Thông Luận chẳng hạn, riêng với một chút lý lịch cá nhân thôi mà còn tìm cách DỐI TRÁ LƯỜNG GẠT người khác , *thì thử hỏi Nhân Dân VN trông chờ được gì từ hạng người “Cơ Hội Chủ Nghĩa” loại này đối với những việc còn hệ trọng gấp trăm gấp ngàn lần ???!!!*

Nhân tiện có một tay “*Viết Lách*” đây tai tiếng ở Hải Ngoại trong mấy chục năm vừa qua với lập trường “*Hai Ba Hàng*”, cũng là loại trí thức “*Nửa Vời*” như NGK, tức vốn kiến thức Văn Hóa của *tay* này, nhất là phần liên quan đến Nho Giáo và Viễn Đông có từ thời Thực Dân-Thuộc Địa mà **KHÔNG** được **Cập Nhật** , do đó những lập luận của đương sự cũng *cổ lỗ sĩ* như nhiều kẻ khác trong trường hợp tương tự chẳng hạn cho rằng “*Vấn đề ...là trong suốt 2000 năm lịch sử, cha ông chúng ta vẫn không “thoát Trung” được cả về văn hóa lẫn chính trị. Liệu rồi sau khi Đảng Công sản Việt Nam ra đi, Việt Nam có thể “thoát Trung” hay không?(4)*

Tức lập luận nêu trên được đặt trên tiền đề cố hữu rằng Nho Giáo là của riêng người Tàu vì đương sự căn cứ trên Lịch Sử Viễn Đông từ thời Tần Hán (*khoảng 2000 năm*) ,ngay nếu lên xa hơn một chút nữa

đến thời Hoàng Đế thì cũng chỉ khoảng chưa đầy 5000 năm sau cả Họ Hồng Bàng của Việt Tộc mà không hay biết chút gì về những khám phá gần đây liên quan đến khoảng thời gian trước đó !!!

CỔ LỒ SĨ LÀ PHẢI! Vì khoảng thời gian trước đó mới thật sự QUAN TRỌNG, XÁC ĐỊNH rằng :**Ai là Chủ Nhân ĐÀU TIÊN của cả Nho Giáo lẫn nước Tàu.**

Thật vậy, ít nhất từ nửa thế kỷ nay, một loạt khám phá của giới Học Giả Quốc Tế, đi từ tính chất LÂU ĐỜI của nền Văn Minh Nông Nghiệp của Sắc Dân HÒA BÌNH của Ts Wilhelm G. Solheim II qua ‘Địa Đàng tại Phương Đông’ của Bs Stephen Oppenheimer là người chủ trương Văn Minh Nhân Loại bắt nguồn từ Đông Nam Á , hay các khám phá về địa bàn của LÚA NƯỚC bên miền Viễn Đông nằm ở miền Nam Trung Hoa và vùng Đông Nam Á, hoặc qua sự kiện là các CỔ VẬT ở đất VIỆT được xếp đặt theo Bộ Số 2-3-5 là nguồn gốc của các thuyết Âm-Dương (2), Tam Tài (3), Ngũ Hành (5) của Dịch Lý .vv. đến nội dung NHÂN QUYỀN của bộ **Luật Hồng Đức** (1470-1497) đi trước “Bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền” của liên Hiệp Quốc (1948) khoảng 5 thế kỷ, hoặc qua khám phá của chúng tôi gần đây về tính chất LÂU ĐỜI của THỂ CHẾ Làng Xã VIỆT rất Tương Tự với Thế Chế DÂN CHỦ Ngày Nay.

Ngoài ra, ngay các Học Giả TRUNG QUỐC, cách đây 16 năm , trong tờ ‘BEIJING REVIEW’, một trong những ‘tiếng nói’ chính thức của nhà cầm quyền Trung Hoa, trong số ngày 23-29/03/1998, ở phần «Culture and Science» (tr.31), trước những bằng chứng không thể chối cãi được của KHOA HỌC ngày nay, đã phải đi đến việc phủ nhận quan điểm Lịch Sử 5000 năm của Sử gia Tư Mã Thiên để thay thế bằng chủ trương của giới Học Giả QUỐC TẾ về Lịch Sử 10,000 năm lập quốc Trung Hoa với sự **đóng góp Nền Tảng của các bộ tộc BÁCH VIỆT** trong một xã hội mà họ gọi là *Đa Văn Hóa* được thành hình vào thời kỳ này. (5)

Tóm lại, nếu căn cứ trên các thành quả ngoạn mục gần đây vừa đề cập ở trên của Khoa Học tân tiến qua các khám phá mới mẻ nhất của giới Học Giả Quốc Tế về CHỦ QUYỀN lâu đời (trên 10.000

năm trước đây) của Tổ Tiên Lạc Việt trên cả Nho Giáo lẫn nước Tàu, thì tại sao chúng ta cần phải “Thoát Nho”, tức “Thoát Trung” về phương diện VĂN HÓA như tay PHIA SỬ Chuyên Nghiệp vừa đề cập ở trên.

Đúng là một lũ VONG NÔ, MẤT GỐC PHẢN BỘI Quê Hương Dân Tộc!!!

Điều oái ăm ở đây là trong khi đương sự đề cập đến cái gọi là “Văn Hóa Quỳ Lạy” mà vì bản thân đi BÁN RẺ Lương Tâm cho mục tiêu Lợi Lộc với quá khứ “viết lách” đầy tai tiếng, do đó đã và đang QUỲ LẠY trước các THẾ LỰC Ngoại Bang, THỰC DÂN rồi CỘNG SẢN !!!

Điều oái ăm kế tiếp là tay này thường chê trách những người khác (có lẽ vì họ viết bài không vừa ý của mình) là “Phia Sứ”, trong khi bản thân đương sự thì PHIA SỬ không ai bằng !!!

Về mặt lý lịch, vừa “chân wót chân ráo” tới xứ Cờ Hoa, đương sự đã bắt đầu những hành vi có tính cách “Tráo Trở” kiểu “Hai Ba Màng”, cũng như Phản Trắc đối với Chính Nghĩa của những Ty Nạn CSVN, mà với thời gian trôi qua trên mấy thập niên, hồ sơ liên hệ của đương sự đã trở thành “dày cộm” hiện còn nằm trong các blogs, webs, diễn đàn của Cộng Đồng Người Việt Tự Do Hải Ngoại.

Ngoài ra, tay này vì như đã nói ở trên, không cập nhật vốn kiến thức của mình nên đề cập đến những điều cổ lỗ sĩ khác như chẳng hạn trích dẫn, với ý ngầm gán cho Khổng Tử và Nho Giáo câu văn sau đây “Trong nền văn hóa quỳ lạy ấy, chỉ có kẻ trên đúng. Chỉ có vua đúng. Vua bảo chết là phải chết. Cha bảo chết thì con phải chết.” mà đương sự hoàn toàn không biết Nguồn Gốc của 2 câu chữ Nho liên hệ “Quân xử thân tử, thân bất tử, bất trung” “Phụ xử tử vong, tử bất vong, bất hiếu” mà phản trích dẫn đã “diễn nôm” ở trên !

Thật vậy, nếu đương sự nghiên cứu một cách đàng hoàng thấu đáo hơn thì sẽ thấy rằng hai câu trên là của “Thái Tử Phòng Tô, con Tàn Thủy Hoàng, trả lời Mông Diêm khi vị Tướng này can Phòng Tô đừng chết ngay vì nghi là Sắc Lệnh do đám Triệu Cao, cận thần của

*Tần Thủy Hoàng giả mạo để bức tử Phòng Tô. Cho nên **hai câu trên cũng không “ăn nhằm” gì đến Khổng Tử và Nho Giáo cả!** (7)*

Ngoài ra, dưới nhan đề “Quang Trung cũng dùng “văn hóa quỳ lạy“, có lẽ để xứng đáng với danh hiệu **“Phía Sứ’ chuyên nghiệp”,** đương sự **PHIA** một cách trắng trợn như sau về Vua Quang Trung:

“Sau khi thắng quân Thanh, Nguyễn Huệ bảo Ngô Thì Nhiệm viết tờ biểu dâng lên Vua Thanh. Tờ biểu cũng bi thảm không thua gì tờ biểu của Lê Lợi:

“Ngày mồng 5 tháng Giêng năm nay, lúc mới đến, tôi mong gặp Tôn Sĩ Nghị để hỏi xem việc dùng binh có phải là thực do Đại Hoàng Đế không. Nhưng Sĩ Nghị tự đón đánh, rồi bị đầy tớ của tôi đánh bại, quân sĩ giày xéo lên nhau mà chết không biết bao nhiêu mà kể. Những quân hiệu bị bắt còn hơn 800 người, tôi đã cấp cho ăn mặc và cho ở riêng một chỗ.

“Nếu tình hình trên không được bày tỏ, Thiên triều không khoan dung, muốn động binh chinh chiến, thì nước nhỏ không được thờ nước lớn, tôi cũng đành nhờ trời mà thôi”.

Nguyễn Huệ đã cho người đưa vàng bạc qua đút lót cho quan nội các Phúc Khang An và quan làm chủ trương của triều đình nhà Thanh là Hà Thân nhờ tâu giúp, rồi sai người cháu là Nguyễn Quang Hiến và quan Vũ Huy Tấn đem đồ cống phẩm sang Yên Kinh vào châu vua nhà Thanh và dâng biểu xin phong. **Vua nhà Thanh bèn sai sứ sang phong cho vua Quang Trung làm An Nam Quốc Vương, và giáng chỉ cho Quang Trung qua châu.**

Vua Quang Trung phải chọn một người hình dung giống mình, tên là Phạm Công Trị trá làm quốc vương, rồi sai Ngô Văn Sở, Đặng Văn Chân, Phan Huy Ích, Võ Huy Tấn đưa sang Yên Kinh, vào châu Càn Long. Ngoài những phẩm vật phải đem cống, vua Quang Trung lại đem cống thêm đôi tượng đực, vua Càn Long tưởng Phạm Công Trị là Nguyễn Quang Trung thật, cho vào làm lễ ôm gói, như là tình cha con...”(7)

Sở dĩ chúng tôi cho đương sự là **PHIA SỬ** ở đây là vì khi có dịp đọc những nhà Nghiên Cứu đứng đắn và nổi tiếng thì **BẦU KHÍ** mà các Vị này mô tả giai đoạn Lịch Sử quan trọng này liên quan đến Vua Quang Trung, hoàn toàn **NGƯỢC HẢN** với Bầu Khí mà tay **“Phia Sử chuyên nghiệp”** của chúng ta cố tình **DỰNG ĐỨNG LÊN** qua câu văn sau đây:

“Sau khi thắng quân Thanh, Nguyễn Huệ bảo Ngô Thì Nhiệm viết tờ biểu dâng lên Vua Thanh. Tờ biểu cũng bi thảm không thua gì tờ biểu của Lê Lợi”

CÓ THẬT NHƯ VẬY HAY KHÔNG ???!!!

Chúng tôi xin được trích dẫn dưới đây nội dung bài viết của hai nhà Nghiên Cứu đứng đắn . Người thứ nhất là một PGS trong nước Ts Tạ Ngọc Liên trong bài viết : **“[Thanh Thực Lục](#)” & [Giá Trị Sử Liệu về Quan Hệ nhà Thanh & nhà Tây Sơn](#)”**

Tác giả viết:” *Lịch sử bang giao giữa đời Càn Long nhà Thanh và nhà Tây Sơn có thể nói là hết sức thú vị. Nếu như về quân sự, trong cuộc chiến tranh xâm lược Việt Nam do chính Càn Long theo dõi chỉ đạo chặt chẽ, đã bị Quang Trung nhanh chóng đánh bại, giành thắng lợi oanh liệt, **thì sau chiến tranh, trong bang giao hai nước, nhà Tây Sơn cũng đạt được thành tích nổi trội ở thế mạnh, khiến Càn Long phải nể trọng, thậm chí còn bị Tây Sơn lấn lướt**” (LVT tô đậm & nhấn mạnh ở đây và phần sau)*

Hoặc : *“Cuộc chiến tranh giữa nhà Thanh và nhà Tây Sơn kết thúc bằng chiến thắng lớn của Tây Sơn. Bị thất bại nặng nề, song nhà Thanh không dám phát động tiếp một cuộc chiến để báo thù **và đã phải chấp nhận thiết lập quan hệ bang giao hòa hiếu với Tây Sơn.**”*

Và: “Để “khởi động” cho vấn đề thứ nhất, Quảng Tây Tả giang binh bị đạo Thang Hùng Nghiệp viết thư cho Tây Sơn, gợi ý vua Quang Trung nên viết biểu “câu phong” gửi lên Càn Long. **Thay lời Quang Trung, Ngô Thì Nhậm đã soạn bức [Trần tình biểu](#) với lời lẽ mạnh mẽ, đanh thép, thể hiện tinh thần bất khuất: “Đốc bộ đường Tôn Sĩ Nghị là đại thần ở biên giới đáng lẽ phải tra xét kỹ, tìm nguyên do**

vì sao Duy Kỳ bỏ nước và vì sao tôi phải đem quân vào, rồi tâu rõ lên Đại hoàng đế, chờ ngài phân xử... Thế mà vì nghe theo lời người đến trước, Nghị xé biểu chương của tôi ném xuống đất, rồi truyền hịch khắp trong nước, mượn tiếng khôi phục nhà Lê... Nghị điều binh qua cửa ải, chực “nhỏ cỏ, nhỏ cả rễ”, chém giết bừa bãi để hả dạ tham tàn. Tôi ở tít tận chân trời xa xôi, chẳng biết việc đó là do Đại hoàng đế sai khiến hay là tự kẻ bày tôi nơi biên giới trá mệnh để cầu công?...” và “Ngày hôm ấy, quân Sĩ Nghị xông ra đánh trước, vừa mới giao phong đã vỡ chạy tán loạn, thấy chết chông chát lên nhau, đầy đồng, nghẽn sông...” (Bang giao tập)(8)

Vị thứ hai là Hoa Bằng một nhà Việt Sử nổi tiếng từ thời Tiền Chiến với tác phẩm [‘Quang Trung Nguyễn Huệ: Anh Hùng Dân Tộc \(1788-1792\)’](#)

Tác giả viết:

“Kèm theo tờ biểu trên, vua Quang Trung còn có bức thư gửi cho Thang Hùng Nghiệp, **cuối thư có những lời khinh miệt và đe dọa “Thiên triều” nữa :**

“... Ôi, quân lính cốt hòa thuận không cốt đông, cốt tinh nhuệ, không cốt nhiều. Người khéo thắng là thắng ở chỗ rất mềm dẻo, chứ không phải lấy mạnh đè yếu, nhiều hiếp ít. Ví bằng chút tình trước đây không được bày tỏ, Thiên triều không chịu khoan dung một chút, cứ muốn động binh để tranh chiến, thế là làm cho nước nhỏ không được phục sự nước lớn thì bây giờ Đại Quốc (chỉ nhà Thanh) có dạy bảo gì, tôi cũng chỉ xin theo thôi (**ý nói có muốn đánh nhau thì ta sẽ đánh cho mà coi**).

“Nay có một tờ hịch của Tôn Sĩ Nghị trong nói toàn là những lời lăng loàn, chọc tức gây hấn, xin đính chính một thể...”

Những lời giả đò cung thuận, nhưng đầy vẻ ngạo nghễ ấy của vua Quang Trung làm cho Thang Hùng Nghiệp rụng rời kinh hãi !

Nhất là xem hết tờ biểu trên, Nghiệp tưởng chừng như nó có tính cách khiêu khích để cuốn nhà Thanh vào vòng khói đạn lần nữa !

Nghiệp nói với sứ giả ta là Hô Hồ Hầu : “Bây giờ không phải là lúc quân hai bên đương đánh nhau, vậy sao lại thả tuyên giọng tức giận ? Muốn cầu phong tước, hay muốn lại gây binh tranh, mà nói những lời như thế ?”.

Vì giữ thể diện cho “Thiên triều”, Nghiệp phải đim bức thư ấy, không dám để lọt đến mắt vua Kiên Long” (9)

Hoặc: “Sau khi đã áp đảo được nhà Thanh về mọi phương diện, Vua Quang Trung bề ngoài tuy mềm dẻo chịu phong, để đối với ngoài, được Mãn Thanh chính thức thừa nhận, hòa hoãn được việc ngoại giao, chuyên lo mọi việc kiến thiết nội bộ ; đối với trong, được dân chúng biết rõ sự mình lên cầm chính quyền, là danh chính ngôn thuận, xứng đáng thay thế triều Lê, **nhưng Ngài vẫn “xoay” nhà Thanh như đùa với con nít.**”.....

“Không muốn chịu phong ở Thăng Long, vua Quang Trung nói thác với sứ Thanh, Thành Lâm, khi Lâm mới đến cửa Nam Quan: “Thành Thăng Long đã tắt hết vượng khí; xin mời sứ giả vô Phú Xuân”.

Thành Lâm cho thế là trái lẽ, không chịu vào Thuận Hóa.

Vua Quang Trung cũng gắng, không buồn ra Bắc để nhận tờ sách phong của một “Thiên triều” chiến bại, nên cứ thoái thác, như ta đã thấy ở mấy bức thư trên, là nhà vua đang se mình, giùng giàng lần lữa mãi.

Nhưng rồi việc ấy kết thúc bằng cách sai cháu ngoại là Phạm Công Trị mạo thay nhà Vua đứng nhận phong” (10)

Xin được ngừng phân tích dẫn ở đây vì chúng tôi cảm thấy phần trên đã tạm đủ để chứng minh rằng **Vua Quang Trung đã hành động như một KẺ CHIẾN THẮNG đang ở thế THƯƠNG PHONG đối với nhà Thanh, NGƯỜC HẠN với nhưng gì tay “Phía Sử chuyên nghiệp” XUYÊN TẠC ở trên**

Tuy nhiên , nếu có Quý Độc Giả nào muốn hiểu thêm **tại sao** nhà Viết Sử Hoa Bằng viết rằng **Vua Quang Trung “xoay” nhà Thanh như đùa với con nít** cũng như vua Càn Long nhà Thanh đã có thái độ **QUY LUY SẴN ĐÓN như thế nào** đối với Phái Bộ do cháu

ngoại của Vua Quang Trung là Phạm Công Trĩ (*Giả Vương*) cầm đầu qua Trung Hoa dự lễ “*Khánh Thọ Bát Tuần*” của Càn Long, thì Xin Mời vào LINK dưới đây để tham khảo:

<http://minhtrietviet.net/lemontee/wp-content/uploads/2014/05/QTHDmuoi.pdf>

Trước khi chấm dứt phần này, chúng tôi xin phép được bàn sơ qua một chút về Triết Lý và Nghệ Thuật DỮNG NƯỚC & GIỮ NƯỚC của Tổ Tiên chúng ta hầu *làm sáng tỏ phần nào Ý NGHĨA Thực Sự liên quan đến các Hành Vi của Tiền Nhân ta mà tay “Phía Sứ” cố tình XUYÊN TẠC.*

Triết Lý và Nghệ Thuật nêu trên có thể được tóm tắt bằng câu “*Dĩ Bất Biến Ứng Vạn Biến*” của Dịch Lý.

Câu trên gồm 2 phần:

Dĩ Bất Biến là phần THỂ hay Nguyên Lý và *Ứng Vạn Biến* là phần DỮNG

Trong dòng văn Triết Lý Chính Trị VIỆT, *Dĩ Bất Biến* có nghĩa là Trung Thành với LÝ TƯỞNG Ban Sơ *không thay đổi* (*Bất Biến*) trong việc Dững Nước & Giữ Nước ở phần Thể hay Nguyên Lý, nhưng khi áp dụng vào cuộc sống thì hành giả phải biết *Ứng Vạn Biến*. Lý do là cuộc sống luôn luôn luôn thay đổi, nhưng may mắn là *KHÔNG* thay đổi một cách “*loạn xạ*”, mà tuân theo luật tắc HAI CHIỀU “nhất Âm nhất Dương chi vị ĐẠO”: một “*âm*”, một “*dương*”, một “*động*” một “*tĩnh*”, một “*sáng*” một “*tối*” một “*cuong*” một “*nhu*”.....Do đó, hành giả phải tu luyện để nắm vững Tinh Hoa của Triết Lý HAI CHIỀU KÍCHhầu có được đầu óc minh mẫn , nhằm *Ứng Vạn Biến* tức có khả năng thích ứng với các hoàn cảnh khác nhau trong đời sống , biết khi nào “*Xuất*” khi nào “*Nhập*” , biết khi nào phải NHU khi nào phải CUÔNG mà điều quan trọng *nhất* là luôn luôn giữ được TRUNG ĐẠO, tức Trung Thành với LÝ TƯỞNG Ban Sơ.

Trên đây là tóm tắt ĐẠO LÝ Chính Trị giúp Tổ Tiên Lạc Việt trong việc DỮNG NƯỚC & GIỮ NƯỚC trên nhiều ngàn năm Lịch Sử.

Vì VN là một nước nhỏ nằm bên cạnh một nước Tàu to lớn, nên nhằm hạn chế tối đa nguy cơ Chiến Tranh mà khi xảy ra thì chỉ làm khổ nhân dân mà thôi, do đó, lúc bình thường, Tổ Tiên chúng ta thường xử dùng Đạo **NHU** hay Đạo **HÒA** tức tỏ ra Hòa Nhã , Lễ Độ, Nhún Nhường với đối tác, nhưng Nghệ Thuật Chính Trị của các Ngài nằm ở chỗ tuy bề ngoài có thái độ Nhún Nhường nhưng **KHÔNG** đi tới chỗ Luồn Cúi. Lý do là nếu hành giả vì không giữ được TRUNG ĐẠO mà có thái độ Luồn Cúi thì phe Địch sẽ khinh thường mình , mà hệ quả là nguy cơ Chiến Tranh trong trường hợp này không thuyên giảm mà còn có cơ gia tăng !

Nhưng một khi biết rằng Chiến Tranh không thể nào tránh khỏi, thì Tổ Tiên ta bắt đầu áp dụng Đạo **CUÔNG** hay Đạo **CHIẾN** với song song việc vận động sự Hậu Thuẫn của Toàn Dân và đó có lẽ là tất cả Ý Nghĩa của Hội Nghị Diên Hồng ở thời nhà Trần. Mà khi đã quyết định **ĐÁNH** thì phải nỗ lực Đánh cho Địch một trận **địch đáng , nên thân, nhớ đời** nhằm giảm thiểu những nguy cơ Chiến Tranh trong tương lai.

Nhưng khi đã Chiến Thắng đối phương rồi thì Tiên Nhân ta lại trở lại áp dụng Đạo **NHU** như đối xử tử tế, nhân đạo với tù nhân địch, tiếp tục các lễ nghi hình thức về triều cống như trước, cũng như xử dụng ngôn ngữ ngoại giao nhằm giảm thiểu việc chạm tự ái đối phương.

Tóm lại, nước Việt là một nước nhỏ, mà sống còn được cạnh một nước Tàu khổng lồ, to lớn hơn mình cỡ 10 lần, trên nhiều ngàn năm, là nhờ trình độ Chính Trị của Tổ Tiên Lạc Việt đã đạt được đến trình độ Siêu **Đẳng** của ĐẠO NGHỆ, thì với loại kiến thức và đầu óc **Thiên Cận, Hạn Hẹp MỘT CHIỀU**, tay “**Phía Sứ chuyên nghiệp**” làm sao mà hiểu nổi, do đó mới giở trò Xuyên Tạc, Ma Ly một cách rất là **NGU NGỒ !**

Ngoài ra, muốn hiểu rõ lý do tại sao Vua Quang Trung với thành tích “**Bách Chiến Bách Thắng**” và đang ở thế **THƯỢNG PHONG** đối với nhà Thanh sau Chiến Thắng Ất Dậu (1789), vẫn tiếp tục áp dụng Đạo **NHU** của truyền thống Tổ Tiên Lạc Việt

thì có lẽ phải lắng nghe lời Tâm Sự của Ngài với Ngô Thời Nhậm lúc ở dưới núi Tam Điệp như sau:

“Lần này ta ra thân hành cầm quân, phương lược tiến đánh đã có sẵn, chẳng qua mười ngày, có thể đuổi được người Thanh, nhưng nghĩ, chúng là nước lớn gấp mười nước mình, sau khi bị thua trận, ắt ấy làm thẹn mà lo báo thù, như thế thì việc binh đao không bao giờ dứt không phải là phúc cho dân, nở nào mà làm như vậy. Đến lúc ấy, chỉ có người khéo lời lẽ mới đẹp nổi việc binh đao. Không phải Ngô Thời Nhậm thì không ai làm được. Chờ mười năm nữa cho ta được yên ổn mà nuôi dưỡng lực lượng bấy giờ nước giàu dân mạnh, thì ta có sợ gì chúng’.”(11)

Xin được trở lại với đề tài chính. HNH tiếp tục: “Giành độc lập dân tộc là vứt bỏ xiềng xích ngoại thuộc, đây là sự lệ thuộc bất bình đẳng trên dưới, còn gọi là sự lệ thuộc theo chiều thẳng đứng (vertical). Mặt khác, độc lập không có nghĩa là tách ra khỏi sự tùy thuộc lẫn nhau theo chiều ngang (interdépendance horizontale), xu thế của thời đại ngày nay là sự tương tùy (theo chiều ngang) giữa các quốc gia, các khu vực ngày càng tăng.

Khi nền độc lập của dân tộc bị đe dọa thì “độc lập dân tộc” là nghĩa lớn chói lọi tỏa sáng khắp nơi. Trong hai cuộc kháng chiến vừa qua, hàng triệu người sẵn sàng hy sinh những “nỗi niềm hạnh phúc” và “tự do” riêng tư vì “dân tộc độc lập”. **“Không có gì quý hơn độc lập tự do”** (Hồ Chí Minh), người tuyên bố chân lý này trước quốc dân và nhân dân thế giới ở giờ phút trọng đại của lịch sử dân tộc cũng là người nhấn nhủ chúng ta: **“Nhân dân không được tự do, hạnh phúc thì độc lập cũng chẳng có ý nghĩa gì”**. Độc lập là điều kiện thứ nhất của Tự do, Hạnh phúc nhưng Độc lập không phải là cứu cánh cuối cùng. Dân tộc ta đã giành được độc lập. Phía trước là chân trời Tự do – Hạnh phúc. Khát vọng tự do, ước mong hạnh phúc của con người là vô hạn”.(12)

Quả thật Hoàng Ngọc Hiến đang **ĐÙA GIAI** ! Chúng tôi vừa chứng minh ở phần trên rằng cái mà HNH gọi là **“dân tộc độc lập”** theo kiểu Hồ Chí Minh và đảng CSVN đã là một cái **BÁNH VẼ Vĩ Đại** (nhại lại HNH) thì cái **BÁNH VẼ** liên quan đến cái mà

HCM và đảng CSVN gọi là “tự do, hạnh phúc” thì phải **VĨ ĐẠI** gấp trăm ngàn lần, như Lịch Sử và Thực Tế đã và đang chứng minh !

Đúng là **ĐẠO ĐỨC GIẢ** ở trình độ **THƯỢNG THỪA** mà có lẽ chỉ Hồ Chí Minh và đảng CSVN mới đạt tới được, tức ở mức độ không ai sánh kịp như phần trình bày ở trên cho thấy !

HNH viết tiếp: “Trong thời kỳ đấu tranh giành “độc lập, tự do”, tự do của cả cộng đồng dân tộc là nghĩa lớn được đặt lên trên hết. Tư tưởng “dân quyền tự do” coi trọng những quyền tự do cá nhân. Hướng về xã hội tương lai, Mác nêu lên nguyên lý bất hủ: “*Sự phát triển tự do của mỗi người là điều kiện cho sự phát triển tự do của mọi người*” (Đối với chúng ta, nguyên lý này giá như đảo ngược lại thì nghe thuận hơn). Phải chăng ở nguyên lý nói trên được nhấn mạnh ưu tiên của “sự phát triển tự do của mỗi người” (tức là sự phát triển tự do của cá nhân) ? (dĩ nhiên, cũng theo quan niệm của Mác, phải thấy “tính liên đới” của sự phát triển tự do của mỗi người với sự phát triển tự do của mọi người)”(13)

Trăm lần như một, cứ mỗi lần bị “bí” thì các *tay* thường được gọi là “lý thuyết gia Mác-Xít” đem câu “*Sự phát triển tự do của mỗi người là điều kiện cho sự phát triển tự do của mọi người*” của Kark Marx ra để “*hù dọa*” đối tác.

Về khía cạnh này, chúng tôi cũng đã có dịp chứng minh trước đây rằng các nhà cầm quyền CS cách chung và CSVN cách riêng, về cả hai mặt lý thuyết và thực tế, không những không chủ trương mà còn **chống lại sự phát triển tự do cá nhân bị xem là nguy hại cho sự sống còn của xã hội CS**.

Bất chước các *tay* “lý thuyết gia CS” đàn anh khi bị “bí”, thường căn cứ trên câu tuyên bố lẻ loi của nhà sáng lập ra lý thuyết Mác-Xít “*sự phát triển tự do của mỗi người là điều kiện cho sự phát triển tự do của mọi người*” mà trên thực tế chỉ là một câu có tính cách **TUYÊN TRUYỀN** kết thúc chương 2 bản “*Tuyên ngôn Cộng Sản*”, Hoàng Ngọc Hiến lại muốn khai triển câu phát biểu nêu trên bằng một thí dụ lấy từ xã hội CSVN. (Ở đây, HNH không hiểu hay *giả vờ* không hiểu rằng câu phát biểu của Karl Marx nêu trên vì tính chất tuyên truyền của nó, có thể được xếp vào cùng loại với

các câu tuyên truyền ***láo khoét*** khác của Hồ Chí minh như “*không có gì quý hơn độc lập tự do*” hoặc *nhân dân không được tự do, hạnh phúc thì độc lập cũng chẳng có ý nghĩa gì*”)

Ngoài ra, lối tiếp cận của HNH đối với đề tài nêu trên khiến chúng tôi liên tưởng tới vở kịch của nhà viết kịch danh tiếng của Pháp Molière có tựa đề “Trưởng Giả Học Làm Sang” (Le Bourgeois Gentilhomme) mà chúng tôi xin phép được đổi thành “***Khi Cán Bộ CS Học Làm Sang***” cho hợp với đồng văn.

HNH viết: “Nam Cao” là tác giả hiện đại có những cảm hứng nhân văn gần gũi hơn cả với minh triết chủ nghĩa Mác. Cảm hứng này được bộc lộ trong những suy nghĩ day dứt của Thứ về cách sống và lẽ sống làm người : “*Thứ-tác giả viết-không thể nào chịu được rằng sống chỉ là làm thế nào cho mình, vợ con mình có cơm ăn áo mặc thôi. Sống là để làm cái gì đẹp hơn nhiều cao quý hơn nhiều. Mỗi người sống phải làm thế nào cho phát triển đến tận độ những khả năng của loài người chứa đựng trong mình*” (H.N.H. tô đậm), Sau đây là mấy câu đối thoại giữa Thứ và San, một trong những đoạn đối thoại hay nhất trong truyện *Sống mòn*:

“*Y mỉm cười chua chát hỏi San*

– *Nếu gia đình anh có cách sinh nhai chắc chắn rồi, anh chỉ nghĩ đến anh thôi, thì anh sẽ làm gì ?*

– *Tôi học vẽ, tôi thích vẽ ngay từ hồi mười ba, mười bốn tuổi. Ông giáo nào cũng phải để ý đến cái khiếu vẽ của tôi và bắt tôi vẽ những bức tranh trong lớp. Giá tôi được học , chắc chắn tôi có thể thành họa sĩ”.*

.....
.....

Nam Cao đã đề cập đến vấn đề này qua những suy nghĩ hằn học của nhân vật Thứ về kiếp sống của y “*khao khát muốn lên cao nhưng lại bị áo cơm ghì sát đất*”:

– *Sao mà cái đời nó tù túng nó chật hẹp. nó bần tiện thế ! Không bao giờ nhìn cao một tí, Chỉ những lo ăn, lo mặc. Hình như tất cả nguyện vọng , tất cả mong ước, tất cả mục đích đời chúng*

ta chỉ là một ngày hai bữa. Bao nhiêu tài trí, sức lực, lo tính đều dùng vào việc ấy. Lúc nào cũng lo chết đói, lúc nào cũng lo làm thế nào để cho không chết đói,” (8)

Qua lời phát biểu nêu trên, vô tình hay cố ý, Nam Cao đã viết ra một Bản **CÁO TRẠNG** Địch Đáng đối với Chủ Nghĩa CS nói chung và đặc biệt đối với Chế Độ CSVN chuyên dùng cái “*Bao Tử*”, *cái Đói* để tìm cách kiểm soát quần chúng cũng như dập tắt “tù trong trướng nước” những mầm mống chống đối. Vì đó chính là **THỰC TRẠNG** tại Miền Bắc VN trước năm 1975, do đó ngay sau 1975 mới xảy ra tình trạng : “*Miền Nam nhận họ, miền Bắc nhận hàng*”!

Tiếc là Nam Cao mất sớm (1951), vì nếu may mắn sống thêm được vài năm nữa mà còn mang nặng đầu óc “*tiểu tư sản*” “*hủ hóa*” như vừa trình bày ở trên thì Nam Cao có rất nhiều “*triển vọng*” là sẽ theo chân các bạn đồng nghiệp “*Nhân Văn Giai Phẩm*” để “*được đi “an trí*”, tức được giao cho các chính quyền địa phương “*quản thúc*” như những tên “*tù khổ sai*” ,ngay đối với những người đã có công với “*cách mạng*” chiến đấu chống Pháp trong thời gian kháng chiến!”

Thật KHÔNG có gì Bất Nhân, Bất Nghĩa, Tàn Ác, Man Rợ , Ngu Ngơ hơn tập đoàn Lãnh Đạo CSVN vậy !!!

HNH viết tiếp: “*Khi nạn đói kinh niên là nỗi ám ảnh thường trực của hàng triệu người thì hạnh phúc trước hết là “có cơm ăn, áo mặc”. Đến khi khỏi phải lo “cơm, áo” thì điều then chốt của hạnh phúc là “cá tính tự do”, “sự phát triển đến tận độ những năng lực của loài người được chứa đựng ở mình”. Phát triển tự do nhân cách là một hình thức cao của hạnh phúc. **Bi kịch của nhân cách phát triển tự do có khi “đáng sống” hơn sự hồ hởi ngây dại của nhân cách không phát triển.** Công cuộc đổi mới đã có những thành quả ban đầu, nhân dân ta có cơ qua cái thời “cơm ngửi” . Đối với hạnh phúc của con người, “cá tính tự do” không phải là một điều xa xỉ. Sự phát triển những năng lực của con người có liên quan đến hai lĩnh vực hoạt động nhân sinh “*học*” và “*hành*”, “*học*” nhằm sản sinh hoặc phát triển những năng lực và “*hành*” là vận dụng thực hành những năng lực đã có nhằm sản sinh ra những kết quả thực tại. Nói một cách nôm na đó là hoạt động “*học võ*” và hoạt động “*dụng võ*”. Hai lĩnh vực hoạt động này có liên quan mật thiết với nhau. Không “*biết**

võ” hoặc “biết võ” mà không có đất “dụng võ” đều gây khó khăn cho sự phát triển nhân cách. Một chiến lược hợp lý cho sự phát triển bình thường của nhân cách con người phải tính đến hai mặt: vừa tạo những điều kiện chủ quan và khách quan thuận lợi cho sự học tập nhằm phát triển kịp thời năng lực , vừa tạo những trường hoạt động phong phú, đa dạng để con người ta với những cá tính hết sức khác nhau tha hồ mà vận dụng và thi thố tài năng. Trong xã hội ta hiện nay, nhiều trường hợp đạo đức tiêu cực thật ra bắt nguồn từ những khó khăn, những bế tắc của sự phát triển nhân cách ở phương diện năng lực: hoặc năng lực không phát triển kịp tương xứng với nhiệm vụ mới hoặc có năng lực nhưng không được sử dụng”(14)

Quả đúng là “Trưởng Giả Học Làm Sang” ! “*Trưởng Giả*” đây là những Cán Bộ CSVN thuộc thành phần được Ưu Đãi như Hoàng Ngọc Hiến chẳng hạn nhờ vai trò **VĂN NÔ** của mình ở trong nước cũng như tại hải ngoại, tức những kẻ như đương sự **BÁN RẺ** Lương Tâm, lòng Tự Trọng, Tự Do, Nhân Phẩm của mình để đi làm **NÔ LỆ** cho đảng CSVN hầu được **“ăn trên ngồi trốc”** , lại bày vẽ đi “**thuyết giảng**” cho người Dân VN về sự Cần Thiết của việc phát triển cái gọi là “Tự Do”, “Nhân Cách” cho Hạnh Phúc con người ???!!!

Nhân dân VN hiện nay gồm đại đa số là “Dân Oan”, thành phần Cô Thê, **“thấp cổ bé họng”**, bị nhà cầm quyền CSVN **bóc lột đến tận xương tủy**, “ngày ba bữa” lo chưa xong, thì làm sao có đủ thì giờ, tâm trí để nghe Hoàng Ngọc Hiến **“thuyết giảng”** về cái gọi là trương quan giữa Tự Do”, “Nhân Cách và ”Hạnh Phúc con người dưới chế độ CSVN ???!!!

Cộng Sản cách chung và CSVN cách riêng có cái **Khuyết Tật **bất tri**** là khi nói **LÝ THUYẾT** một cách **Tiên Thiên** thì có vẻ **“Hay Ho”** như nhận xét của HNH dưới đây: “Nghiên cứu thân phận con người trong xã hội , Mác thấy rằng ở trình độ phát triển xã hội này **“sản xuất nhỏ là điều kiện tất yếu cho sự phát triển sức sản xuất xã hội và cá tính tự do của người lao động và nó chỉ đạt tới sự phồn**

thịnh, chỉ bộc lộ toàn bộ năng lực của nó, chỉ có được hình thức cổ điển tương xứng nơi nào người lao động là người tự do có sở hữu riêng về những điều kiện lao động của mình do chính mình sử dụng, nơi nào người nông dân làm chủ được thửa ruộng mà nó chăm chút cày bừa, người thợ thủ công nắm được công cụ một cách thành thạo tuyệt vời” hoặc

“thế giới tiểu tư sản được phản ánh như là một thế giới trong đó con người còn có sự cương nghị, có tinh thần chủ động và hành động một cách độc lập? Ăng-ghe-n đã chỉ ra nguồn gốc sâu xa: “*Nông dân Na Uy – ông viết – chưa bao giờ là nông nô, tiểu tư sản Na Uy là con đẻ của nông dân tự do và do đó nó là “con người hần hoi”*” (15)

nhưng khi tới giai đoạn **ÁP DỤNG** về cả phần Lý Thuyết được phát triển về sau, lẫn khía cạnh Thực Tế của chủ nghĩa Mác-Xít thì ngay cả các “*cha đẻ*” của thuyết Mác-Xít như Marx-Engels, rồi đến CS Nga, CS Tàu, CS Việt đều làm những điều hoàn toàn **NGƯỢC LẠI** với nội dung **ban đầu** là đối tượng của đoạn văn nêu trên của HNH.

Lịch Sử cho thấy về mặt lý thuyết Mác-Xít mà ai cũng biết như các phương tiện sản xuất phải được **tập trung** vào tay nhà nước, **tư hữu** phải được **hủy bỏ**, và trong giai đoạn “*xã hội trung gian*” **Marx cho phép** nhà nước xử dụng các phương tiện **phi dân chủ như độc tài chuyên chính vô sản**, (16) thì rõ ràng trong xã hội CS **điển hình**, ở khía cạnh Lý Thuyết cũng như trên Thực Tế, **KHÔNG CÓ người lao động nào là người tự do có sở hữu riêng** hoặc **không có những thể chế làm chủ (possession) đa dạng nào phát huy tối ưu nhân cách của những người lao động thuộc những lứa tuổi, ngành nghề, vùng dân cư khác nha** như HNH viết **ÁU** ở trên.

Tóm lại, các thí dụ vừa được trình bày ở phần trên chứng tỏ rằng **lý thuyết** Mác-Xít được “**dựng lên**” trong quá khứ hoàn toàn đi **NGƯỢC HẠN** với những nhận xét **Thực Tế** của chính các người khai sinh ra nó, **thì làm sao lý thuyết Mác – Xít có thể được gọi là “Chủ Nghĩa Khoa Học”?** như đã được **tuyên truyền trong khoảng thời gian dài trước đây bởi các nhà cầm quyền CS** ???!!!

Vậy nên, nếu phân tích một cách thấu đáo hơn thì lý thuyết Mác_Xít xuất hiện như là một trong những Chủ Nghĩa **PHẢN KHOA HỌC** nhất trong Lịch Sử loài người mà hệ quả của điều trên là các Chế Độ CS còn lại trên Thế Giới có lẽ sẽ hoàn toàn **SUP ĐỒ** trong một tương lai không xa !!!

Lê Việt Thường

CHÚ THÍCH

- 1) Hoàng Ngọc Hiến, “Luận Bàn Minh Triết & Minh Triết VIỆT”, NXB Tri Thức, Hà Nội, VN, 2011, tr. 97
- 2) http://ethongluan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=10156:vi-t-nam-ti-p-t-c-du-day-gi-a-m-va-trung-qu-c-vi-t-hoang&catid=66&Itemid=301
- 3) http://www.ethongluan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=10389:ba-thang-m-t-m-t-t-dola-bao-gi-vi-t-nam-v-n-vi-t-hoang&catid=66&Itemid=301
- 4) http://bacaytruc.com/index.php?option=com_content&view=article&id=2714:chuyn-qvn-hoa-qu-lyq-&catid=34:din-an-c-gi&Itemid=53
- 5) Beijing Review, «Archaeology finds give clues to 10,000-year Chinese History», 23-29/03/05, tr. 31
- 6) <http://minhtrietviet.net/nhung-ngo-nhan-lau-doi-ve-nho-giao-phan-hai/>
- 7) http://bacaytruc.com/index.php?option=com_content&view=article&id=2714:chuyn-qvn-hoa-qu-lyq-&catid=34:din-an-c-gi&Itemid=53
- 8) <http://minhtrietviet.net/thanh-thuc-luc-gia-tri-su-lieu-ve-quan-he-giua-nha-thanh-nha-tay-son/>
- 9) <http://minhtrietviet.net/lemontee/wp-content/uploads/2014/04/QTHDchin1.pdf>
- 10) <http://minhtrietviet.net/lemontee/wp-content/uploads/2014/05/QTHDmuoi.pdf>
- 11) Đỗ Bang, «Những Khám Phá Về Hoàng Đế Quang Trung», nxb Thuận Hóa, 1998, tr.239
- 12) Hoàng Ngọc Hiến, Idem, tr.98
- 13) Idem
- 14) Idem, tr.99-101
- 15) Idem tr.101-102
- 16) Gill Hands, “Marx”, Hodder & Stoughton, England, 2000 tr.4